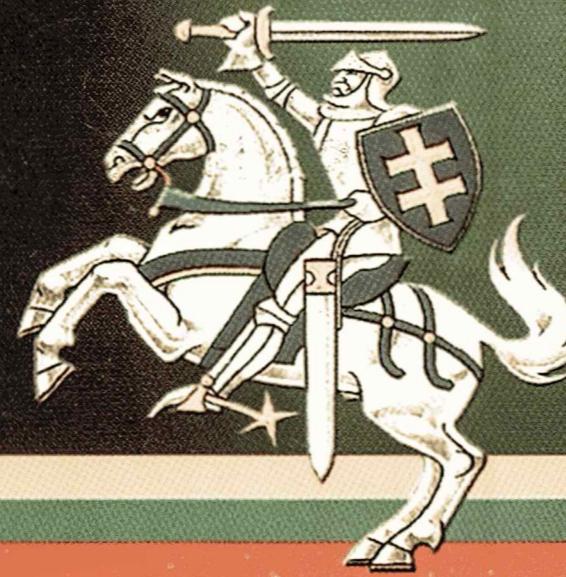

MÚSU

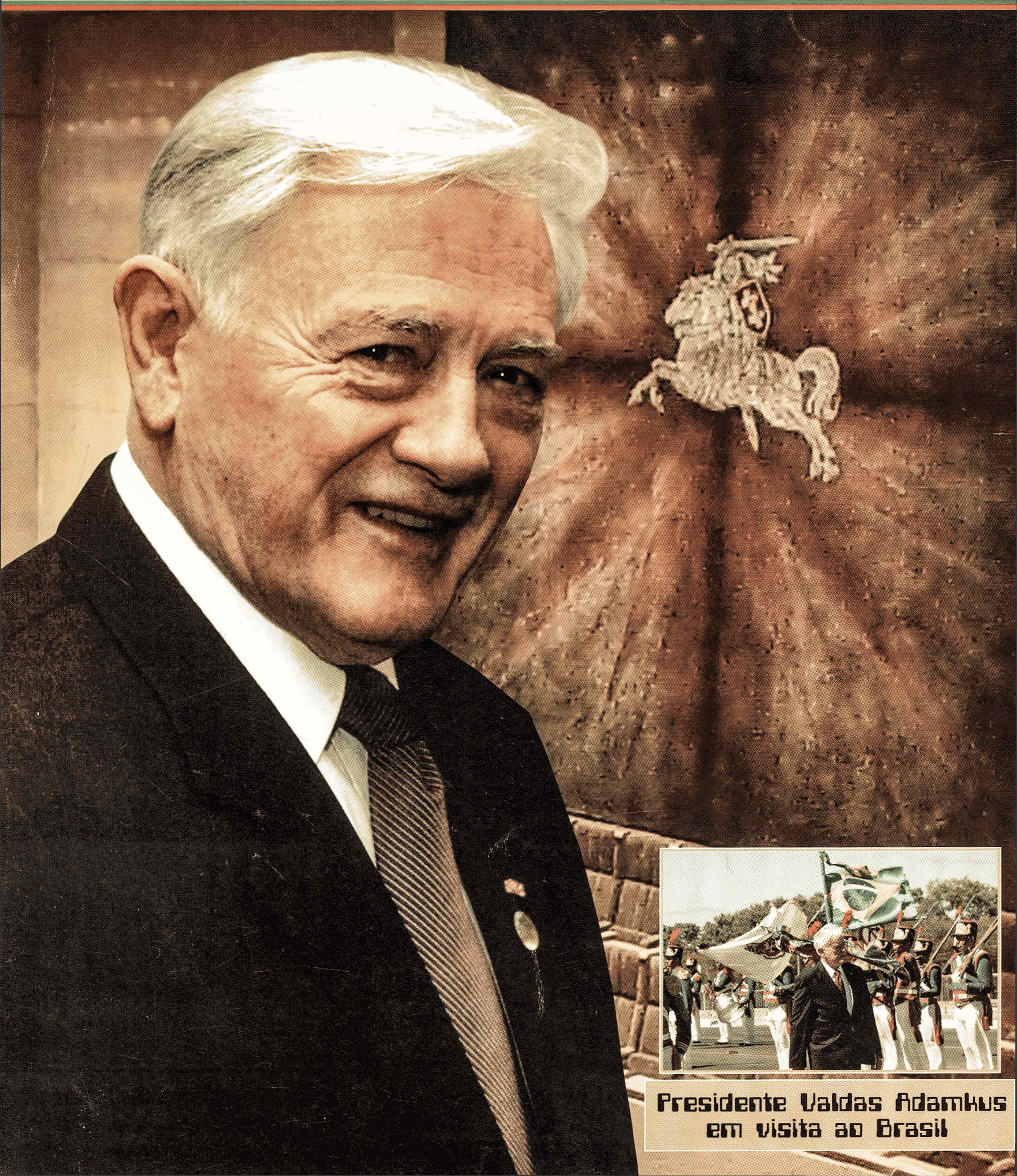

Lietuva APL

ANO 60 Nº 07/08 (2477)

Informativo da Comunidade Lituana de São Paulo-Brasil

Liepas-Julho/2008

**Presidente Valdas Adamkus
em visita ao Brasil**

LIETUVIŲ TAUTINIU
ŠOKIŲ ŠVENTĖ

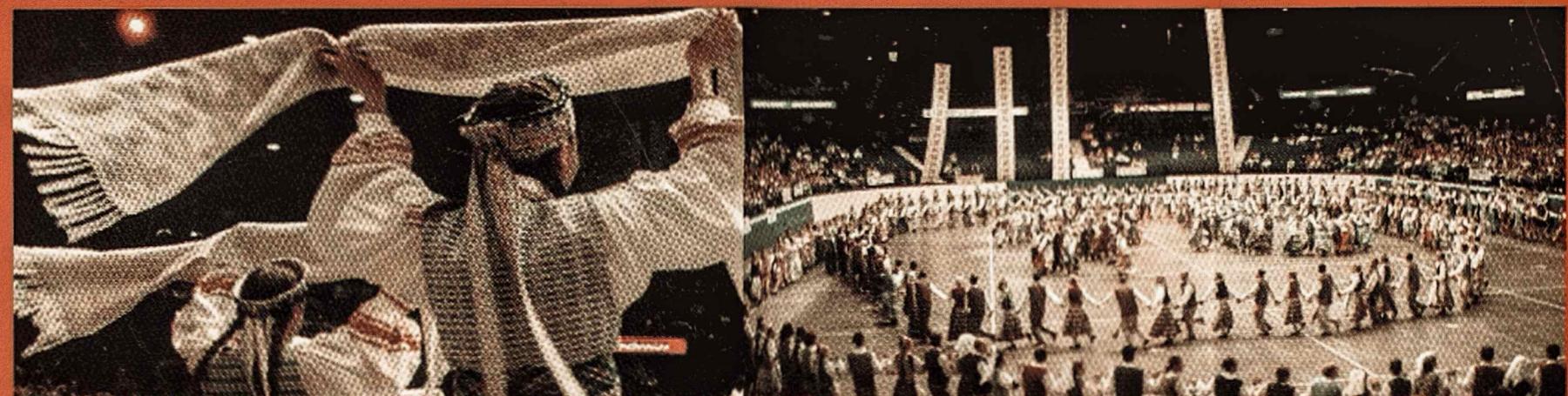
LOS ANGELES
LIEPOS 6, 2008

GALEN CENTER
at The University of Southern California

www.sokiusvente.com

2008 m. liepos mėn. 6 d, sekmadienį
Galen Center at the University
of Southern California

Sunday, July 6, 2008
Galen Center at the University
of Southern California

**Não perca a oportunidade de se maravilhar com o colorido do
XIII Festival De Danças Folclóricas Lituanas**

Domingo, 06 de julho de 2008 m.

Garden Center – Universidade do Sul da Califórnia
LOS ANGELES – EUA

Vendo um Lote

Estância Lituanika 1.000 m²

Tratar com Dr. Vicente Tubelis
Rua Topázio, 76 - Aclimação/SP ou pelo
Fone: 3277.4855 - Hor. Comercial

Marilena Perale Cherniauskas

Tradutora Pública e
Intérprete Comercial
de **ITALIANO**
JUCESP Nº 1385
e Tradutora de Inglês

Tel: (11) 5077-3373
Cel: (11) 9146-0704

marilenampc@hotmail.com

Odontologia Especializada

Dra. Simone Laucis Pinto Ramašauskas

Particulares e convênios

2341-8349

Rua Barão do Piraí, 32 - Vl. Zelina

São José
Pães e Doces

Pão preto típico Lituano

Fone: 2341-5424

Praça República Lituana, 73
Vila Zelina - S. Paulo

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Dentista - CROSP 29492

*Clínica Geral
*Dentística
*Prótese
*Especialista em Endodontia

Tel. 2021-1869

Av. Paes de Barros, 1591, 1º andar, sl.16
Mooca - Estacionamento para Clientes

Informativo Mensal da Comunidade Lituana de São Paulo

Editedo pela Associação
“Musu Lietuva” - Nossa Lituânia

Administração:
Rua Inácio, 671 - São Paulo/SP
CEP 03142-040
Fones: (11) 2341-3542 / 2341-2924 /
2917-4255 / 2341-5226
musulietuva@gmail.com

Presidente: Vytautas J. Bacevičius
Vice Presidente: Ornilo Costa Jr.
Tesoureiro: Ido Žemantauskas Klieger
Secretário: Adilson Puodžunas

Conselho Editorial
Cônsul Jonas Valavičius (licenciado)

Sandra Mikalauskas Petroff

Participaram desta edição

Aurelija D. Voulgarelis

Sandra Mikalauskas Petroff

Eugênia Bacevičiene

Aušra Bacevičiene

Roberto Petroff

Ana Paula Tatarunas Di Giorno

Marcos Lipas

Jonas Jakatanvisky

Regina Garkauskas Umaras

Maria Cristina Bessa

Lúcia M.J. Butrimavicius

Jornalista responsável
Ornilo Costa Jr. - MTB 11.406

Impressão Publicolor
Gráfica e Editora: (14) 3626.4500

Capa: Eliana Dulinsky Velasco
Capa Tema: Pres. Valdas Adamkus no Brasil

Caro leitor,

Quanta coisa aconteceu neste mês de julho!

Nossa comunidade, que se preparava para um mês repleto de festas e alegrias, ficou estremecida quando na sexta-feira, quatro de julho, o sino da Igreja São José badalou anunciando o falecimento do Monsenhor Juozas Seskevicius, (padre José ou ainda, dede Juozas). Em seu velório, comentávamos como ele que sempre fora polêmico, por vezes rude, envelheceria bonzinho. Chegamos à conclusão de que, na verdade, ele sempre fora assim. Apenas parecia bravo porque era firme, reto e queria que todos fossem igual. Suas intenções eram sempre as melhores possíveis. Talvez não fosse perfeito, mas foi um homem bom e totalmente dedicado ao próximo. Não juntava bens para si próprio, tudo sempre foi feito para o outro.

Seu velório contou com a presença do cardeal arcebispo de São Paulo, dom Odilo Scherer e o Prelado E. Putrimas viajou do Canadá exclusivamente para celebrar a missa de despedida de suas cinzas do Brasil.

Pe. José vai deixar muita saudade. Ele era símbolo de um tempo, era parte de nossa juventude, de nossas conquistas, de um tempo em que éramos muitos e éramos fortes.

Ele se foi, mas deixa-nos um grande exemplo: Se quisermos construir alguma coisa, temos que arregaçar as mangas e trabalhar. Assim, poderemos conquistar tudo, até mesmo o que nos parecer impossível.

Ensina através de provérbios e pequenas fábulas. Uma de suas preferidas versava sobre um passarinho que diante de uma floresta em chamas trazia água do riacho no bico e despejava sobre as labaredas. Então, um elefante que fugia, vê a cena e pergunta-lhe: "Por que você não deixa isso de lado e foge? Não vê que é pequeno demais para apagar o fogo?" O pequeno passarinho então responde: "Se cada um fizer a sua parte conseguiremos apagar. Eu estou fazendo a minha!"

Temos, de fato, um novo Cônsul e sua estréia foi extremamente marcante. Coube a ele, ainda antes da posse, receber o Presidente. E, diga-se de passagem, fez em alto estilo.

O Sr. Francisco Ricardo Blagevitch começou suas atividades deixando em todos que já o conheceram uma excelente expectativa. Ele também será o tema da próxima edição.

Esta edição vai trazer também uma parte da visita que Sua Excelência o Presidente da República da Lituânia, Valdas Adamkus e toda sua comitiva fizeram ao Brasil. Vamos falar aqui sobre a visita oficial, mas vamos mostrar um pouco de tudo o que aconteceu naqueles três dias e no próximo número vamos falar dos encontros com a comunidade lituana.

O Presidente Adamkus deixou muito boa impressão. Homem forte e inteligente, representante de uma nação livre, de espírito criativo que está pronta para crescer.

Agora, temos que sacudir todos os acontecimentos e analisar o quê de tudo isto pode e deve ser usado a nosso favor. Como podemos fortalecer a nossa comunidade.

Sandra C. Mikalauskas Petroff

Mielas skaitytojau,

Kiek daug visko nutiko šį liepos mėnesį! Mūsų bendruomenė, kuri ruošesi švenčių ir džiaugsmo kupinam mėnesiui, buvo sukrėsta, kai liepos 4-ąją, penktadienį, Šv. Juozapo bažnyčios varpas suskambo, pranešdamas apie monsinjoro Juozo Šeškevičiaus (kunigo Juozo ar netgi dėdės Juozo) mirtį. Laidotuvį metu stebėjomės, kaip jis, kuris visada buvo toks polemiškas, o kartais netgi grubus, senatvėje tapo toks geras. Priėjome išvados, kad iš tiesų tai jis visada toks buvo. Tik atrodė piktas, nes buvo tvirtas, tiesus ir norėjo, kad visi tokie būtų. Jo ketinimai visada buvo patys geriausi. Galbūt jis nebuvo tobulas, bet buvo geras žmogus ir visiškai pasišventęs artimui. Nekaupė sau turtų, viską darė dėl kitų.

Jo laidotuvėse dalyvavo pats San Paulo arkivyskupas kard. Odilo Scherer, o prelatas E. Putrimas specialiai atvyko iš Kanados, kad laikytų atsisveikinimo su jo pelena mišias.

Kun. Juozas paliko daug ilgesio. Jis buvo tam tikro laikotarpio simbolis, buvo dalis mūsų

jaunystės, mūsų pasiekimų, to laiko, kai mūsų buvo daug ir buvome stiprūs.

Jis išėjo, bet paliko mums didelį pavyzdį: Jei norime ką nors pastatyti, turime atsiraitoti rankovės ir dirbtis. Taip galime pasiekti viską, netgi tai, kas mums atrodo neįmanoma.

Mokė mus naudodamas patarles ir trumpus pasakojimus. Vienas iš jo mėgstamiausių pasakojo apie paukšteli, kuris užsidegus miškui, neše savo snapelyje vandenį iš upelio ir pyle jį ant liepsnų. Ir štai, drambllys, bėgdamas iš degančio miško, pamato šį vaizdą ir klausia: "Kodėl tu visko nepalieki ir nebėgi? Negi nematai, kad esi per mažas, kad užgesintum ugnį?" Ir tada mažasis paukšteliatsakė: "Jei kiekvienas iš mūsų atliks savo dalį, pavyks užgesinti gaisrą. Aš darau savo!"

Turime naują Konsulą ir jo premjera buvo ypatingai įsimintina. Teko jam, dar prieš priimant pareigas, priimti Prezidentą. Ir tarp kitko sakoma, kad padarė tai aukštame lygyje.

Lietuvos nacionalinė
M. Mažvydo biblioteka

Ponas Francisco Ricardo Blagevitch pradėjo savo veiklą, suteikdamas visiems, kurie jau jį pažinojo, puikių vilčių.

Jis bus mūsų sekantio numero pagrindinė tema.

Šis numeris jums taip pat pateiks jo ekselencijos Lietuvos Respublikos Prezidento Valdo Adamkaus ir jo palydos vizito Brazilijoje vieną dalį. Kalbėsime apie oficialų vizitą, bet po truputį parodysime viską, kas nutiko per tas tris dienas. O kitame numeryje papasakosime apie susitikimus su lietuvių bendruomenė.

Prezidentas Adamkus paliko labai gerą įspūdį. Stiprus ir protinges vyras, laisvos tautos atstovas, turintis kūrybišką dvasią, pasiruošusi augti.

Dabar turime visus šiuos įvykius sukratyti ir analizuoti, kas iš viso to gali ir turi būti panaudota mūsų naudai. Kaip galėtume sustiprinti mūsų bendruomenę.

Vertė: Aušra Bacevičienė

Saga Lituana – Vigésima Nona Parte

A idéia de Vytautas de ser coroado rei da Lituânia não foi amplamente aceita por Liutas. Ele achava que os poloneses fariam de tudo para evitar que se concretizasse. Na prática, seria a independência da Lituânia, algo que Liutas também ansiava, mas temia a reação dos poloneses.

Os nobres poloneses imediatamente se revoltaram, liderados pelo bispo Olesnickis e abandonaram o encontro no castelo de Luckas. Jogaila não teve outra saída, a não ser acompanhar a delegação polonesa de volta para Cracóvia. Como não houve um acordo final com os poloneses ali, a questão da coroação de Vytautas teria que ser resolvida mais tarde. Mas a lenha na fogueira acabou esquentando a situação alguns meses mais tarde. No início de 1430, Vytautas recebeu uma carta de Jogaila. Como não sabia ler latim, pediu para que Liutas a traduzisse. Nela, Jogaila retirava sua palavra dada de aceitar a coroação de Vytautas, pois colocaria em perigo os acordos anteriores e a manutenção de sua dinastia no poder. Ao acabar de ouvir as palavras de Liutas, Vytautas levantou seus olhos cinzentos e falou com voz firme: "eu prefiro que as pessoas não usem belas palavras, mas digam a verdade".

Saga Lituana

Vytautas já estava na casa dos 80 anos. Naquela época, era raro uma pessoa chegar aos 40 anos, quanto mais alcançar aquela idade tão avançada. Ele ainda gostava de cavalgar, mas se dedicava mais ao xadrez, outra paixão antiga. O grão-duque da Lituânia se levantou depois de ouvir

o teor da carta, encheu uma caneca com água (ele não consumia bebidas alcoólicas) e falou serenamente para Liutas: "o tempo pára àquele que o espera". Vytautas havia lutado a vida toda pela união dos lituanos, como numa partida de xadrez, vencendo inimigos poderosos, jogando seus opositores uns contra os outros, e sua coroação seria a grande alegoria de sua vida.

Os poloneses fizeram de tudo para demover Vytautas de sua intenção de ser coroado rei: de organizar seu exército para uma guerra até oferecer a coroa da Polônia para ele. Mas ele não se intimidou nem aceitou nenhuma das propostas. Foi marcada a coroação de Vytautas para o dia 8 de setembro, sendo a coroa providenciada pelo próprio imperador Sigismundo, do Sacro Império Romano Germânico.

Na data prevista, Vilnius estava toda preparada para o grande evento da coroação do velho governante lituano. A cidade estava enfeitada e os nobres mais importantes da Lituânia,

bem como representantes russos e tártaros compareceram para prestar sua homenagem naquele importante momento. Só não havia

representantes da delegação polonesa. Na verdade eles estavam preparando uma surpresa para Vytautas...

A delegação imperial que trazia a coroa foi atacada ao atravessar o território polonês e a coroa desapareceu. O imperador prometeu outra coroa, que seria trazida por outro caminho e a data para a nova coroação foi marcada para 8 de novembro

E, finalmente, Jogaila se resignou e foi de encontro a Vytautas em Vilnius. No antigo castelo de Jogaila, Vytautas se encontrou com o primo e logo começaram a aparar as arestas que haviam surgido entre ambos. Jogaila se desculpou de alguns mal-entendidos da sua carta, que ele culpou aos monges que a redigiram, já que ele também não sabia ler nem escrever. Vytautas aceitou as desculpas e entrou num acordo com Jogaila: com a aceitação deste com a coroação, ele, Vytautas, jurava respeitar os direitos dos filhos de seu primo à Lituânia após a sua morte. Jogaila não havia tido filhos até avançada idade e somente após seu quarto casamento (com a lituana Sofia) teve dois filhos, Vladislau e Casimiro. (Continua)

Marcos Lipas

Sajunga - Aliança em destaque - Biblioteca da Sajunga-Aliança

Andrea Pimenta Ambrozevicius aumentou o acervo da nossa biblioteca em mais 12 títulos lituanos variados. A biblioteca se encontra à disposição dos interessados para pesquisa ou leitura às quartas-feiras na sede social a partir da 19h30.

Os imigrantes lituanos em São Paulo. O Início. 1880-1931. (Lietuviai Imigrantai San Paule) já pode ser adquirido por R\$ 35,00 na Banca Line na Rua Manaiás, 259 (tel. 2341-8093) Vila Zelina. O livro contou com o apoio do então Cônsul honorário Jonas Valavicius e da Sajunga-Aliança.

Novos associados

Maria Zemantauskas Haenzel, mãe de Ivan Zemantauskas, maestro da Banda da Guarda Civil Metropolitana de São Paulo, e Claudia Menegello de Castro, artista plástica e educadora, tiveram as propostas de admissão aprovadas na reunião da diretoria do dia 2 de julho último. Ivan

é candidato (22159) à vereança de São Paulo pelo Partido da República (PR, ex-PL), nas eleições deste ano. Disse que, uma vez eleito, estará à disposição para representar a sua comunidade litu-brasileira. Atuante na capital paulistana, ele já recebeu várias propostas de políticas públicas para áreas de cultura, educação, segurança e meio ambiente, visando melhores qualidades de vida.

A Família Žemantauskas desembarcou no Brasil em 1926. Como imigrantes eles trabalharam em fazendas paulistas de café até se estabelecerem em São Paulo. Sua mãe contraiu matrimônio com o senhor Haenzel e, em 1967, nasceu o filho Ivan que iniciou os seus estudos musicais ainda criança. Participou em conjuntos musicais e se apresentou como solista em várias cidades brasileiras. É bacharel em instrumentos e pós-graduado em música e composição.

Guarda civil metropolitano, ele atua na

banda da corporação como percussionista desde 1988, e como maestro nos últimos cinco anos. Foi agraciado com o Voto de Júbilo pela Câmara Municipal de São Paulo por duas vezes pelos relevantes serviços prestados à municipalidade.

O mais novo associado da Sajunga-Aliança, maestro Ivan Žemantauskas, participou das solenidades da comemoração dos 90 anos da Independência da Lituânia no Colégio São Miguel Arcanjo na Vila Zelina. Ele expressou a sua satisfação por se apresentar e dirigir a Banda da Guarda Civil Metropolitana numa festividade tão importante:

-- Eu sabia que executar o Hino Nacional Lituano diante da comunidade seria especial e emocionante, mas não imaginava que fosse tanto.

As nossas boas-vindas aos novos associados.

Aliança Lituano-Brasileira Sajunga Jonas Jakatanvisky

Parabéns Mūsų Lietuva – 60 Anos de Vida!

(Parte 7)

Mūsų Lietuva na década de 90

A té 1990, o jornal Mūsų Lietuva ainda era administrado pelos três padres Jesuítas que moravam na paróquia de São Casimiro na Mooca: padre Francisco (Pranas) Gavenas, Petras Urbaitis e Petras Ruksys (padre Pedrinho). Com a restauração da Independência lituana em 11 de março de 1990 mudanças acontecem na Lituânia e em suas comunidades pelo mundo. Também nosso jornal e sua equipe sofrem alterações e mudanças.

Em 1992, o padre Francisco Gavenas a pedido dos seus superiores lituanos da congregação, se muda para a Lituânia para lá ajudar os salesianos em seus trabalhos. O padre Urbaitis, devido a sua saúde e idade, já não escreve mais para o jornal. A administração e redação acabam ficando para o padre Pedrinho e seus colaboradores.

Em 1993, o padre Urbaitis é transferido para a Casa Salesiana em Pindamonhangaba onde ficam doentes e idosos salesianos da congregação.

Já em julho deste mesmo ano as dependências da paróquia de São Casimiro passam oficialmente para a administração da Comunidade Lituana Católica Romana de São José.

Sozinho morando na paróquia da Mooca, foi sugerido ao padre Pedrinho pedir autorização de seus superiores salesianos

para se transferir e trabalhar na Paróquia de São José na Vila Zelina.

Tendo ganhado esta autorização para continuar atendendo os lituanos do Brasil o padre Pedrinho se muda para a Vila Zelina. As dependências da paróquia de São Casimiro na Mooca são fechadas e todo o seu acervo mais o jornal Mūsų Lietuva são transferidos para a paróquia de São José juntamente com a impressora e todos os equipamentos gráficos. O Mūsų Lietuva então volta a ser redigido e impresso na Vila Zelina, bairro de sua origem. Em 1994, falece o padre Urbaitis.

Apartir de 1994, o Mūsų Lietuva ganha novos colaboradores além das habituais Magdalena Vinksnaitiene e Halina Mosinskiene. Um grupo de jovens, formado por Erik e Vivian Rechanberg, Marcos (Kiko) e Aline Ramaciatto, Ricardo Tiagor (B1), Débora e Marcio que eram também escoteiros e participavam nas missas lituanas como coroinhas, começaram a ajudar o padre Pedrinho a digitar, dobrar e preparar para o Correio as edições do jornal.

No ano de 1997, as irmãs franciscanas lituanas do Colégio São Miguel Arcanjo presenteiam o padre Pedrinho com um computador que muito contribuiu para a redação do Mūsų Lietuva e também para os trabalhos paroquiais.

A partir de 1999 o sistema de fotocópias (xerox) começou a ser utilizado para a impressão do jornal por ser mais prático e

Atgava laisvę iš nepriklausomybės lietuvių labai panėjgo šventi įvarčias šventes: čempionas, valstybinės bažnyčios, draugijos... Labai megamasios įvairios aukaklės, kai kurios įvenčiamos labai iškilmingai. Pavyzdžiu, vienas metus iškilmingai buvo minima pirmosios lietuviškos mokyklos Leliūnų Šilinė metų išteigimo sakinė 1997 m. Taip pačiais metais sakinė ir 450 m. nuo pirmosios lietuviškos knygos išleidimo, 1998 m. sakinė 60 metų nuo Vasario 16 nepriklausomybės akto paskelbimo. O po to daug įvarčių kintų išvysti, susijusius su Nepriklausomybės paskelbimu, ir buvo minima iš jų kiekvienas iškilmingas.

Siemet bus taip pat nemaža aštuoniasdešimtmečiai ar kitokius sakinės. Tai pirmojo Lietuvos prezidento Povilo Lukšio, pirmojo Lietuvos karinių Antanas Juozapavičiaus žuvimo aštuoniasdešimtmečiai, Lietuvos kultury su bolševikais, bermoninių aštuoniasdešimtmečiai, Ribbentrop-Molotovo sutarties, Pirmojo pasaulinio karo pradžios, Vilnius sugrižimo Lietuvai šešiasdešimtmečiai, Batijos kello dešimtmečiai ir kitos įvairios sakinės.

Antėja ir pati didžiausia sakinė – Lietuvos vardo paminėjimo tūkstantmetis 2009 metais.

Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus vizitinkas iš konsulato Petru Rukšių po misijos festivaliu aštuoniasdešimtmečiai Vilniuje.

PRESIDENTAS POPULIARUS "Lietuvos dienos" praneša, kad Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus, baigę pirmus sėvo kadencijos metus, lieka populiarus Lietuvos politiku. Įvarčių aplinkos duomenimis, juo paštai daugiau kaip 81% atskakuja, nors jo populiarumas nusmuko nuo 84%. Antroji viešoji yra seimo narys Kazys

gys. Jo sulytos Alkinės bendrai vien įstatymo pataisos atrodė tendencingos, jis neryžgai delė KGB kadrinių darbuotojų darbo ribojimo įstatymo pastarąjam. Praeitus metus elgojo įvyko prezidentų ir seimo valdančios daugumos nuomenų susiskirtimas, nesugebėjimas rasti kompromiso dėl Valstybės kontrollerių skyrimo. Tačiau, au-

econômico. Nesse período, várias pessoas passaram a contribuir com os artigos em português sobre os eventos de nossa comunidade e sobre a Lituânia, inclusive nossa atual editora Sandra C. Mikalauskas Petroff.

Também nesta época, por falta de tempo e muitos trabalhos pastorais do padre Pedrinho, o jornal que era semanal passou a ser editado a cada duas ou três semanas. Era muito difícil administrá-lo juntamente com os trabalhos paroquiais, mas sua extrema dedicação e seu incansável trabalho fizeram com que o Mūsų Lietuva se mantivesse vivo.

No final de 2002 o jornal, que já há algum tempo tinha se tornado mensal, é remodelado voltando às origens. Passa a ser editado mensalmente como revista, mas agora renovado e colorido.

Ana Paula Tatarunas Di Giorno

Sveikiname "Mūsų Lietuva" – 60 Gyvavimo Metu!

(7 Dalis)

Mūsų Lietuva 9 Dešimtmetyje

Iki 1990 m. laikraštis „Mūsų Lietuva“ vis dar buvo administradas trijų kunigų jėzuitų Prano Gavėno, Petro Urbaičio ir Petro Rukšio, kurie gyveno Šv. Kazimiero parapijoje Mookos rajone. Su Lietuvos nepriklausomybės atstatymu 1990 m. kovo 11 d., Lietuva ir visa lituvių išeivija pergyveno daug pasikeitimų ir persitvarkymų. Mūsų laikraštis ir visa redakcinė grupė taip pat neišvengė pokyčių.

1992 m. kun. Pranas Gavėnas saleziečių vyresnybės prašymu persikėlė gyventi ir dirbti į Lietuvą, prisidėdamas ten prie saleziečių darbų ir misijų. Kun. Petras Urbaitis dėl senatvės ir sveikatos jau nebegalėjo rašyti laikraščiui. Tad visas „Mūsų Lietuva“ redagavimas, spaustinimas ir administravimas perėjo kun. Rukšiui ir jo padėjėjams.

1993 m. kun. Petras Urbaitis persikelia į Saleziečių Namus Pindamonhangabos mieste San Paulo valstijoje, ten, kur ligoti ir seni salieziečiai yra globojami.

Tu pačių metų liepos mėnesį Šv. Kazimiero parapijos patalpos buvo oficialiai

perduotos Brazilijos Lietuvių Romos Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenės administravimui.

Likę vienas gyventi Mookos paparapijoje, kun. Rukšys sulaukė patarimo prašyti savo kongregacijos vyresnybės leidimo, persikelti į Šv. Juozapo parapiją Vila Zelinoje, kur galėtų testi savo darbus čia, Brazilijoje. Gavės leidimą testi darbą su Brazilijos lietuviiais, kun. Rukšys persikrausto į Vilą Zeliną su visu parapijos archyvu ir visu „Mūsų Lietuva“ laikraščiu, spaustinimo mašina ir visais kitais spaustinimo reikmenimis. Taip „Mūsų Lietuva“ redagavimas ir spaustinimas sugrįžo į Vilą Zeliną, savo kilmės rajoną. Nuo tada Šv. Kazimiero parapija daugiau nebeveikė Mookeje. 1994 m. mirė Tėvas Urbaitis.

Nuo 1994 m. „Mūsų Lietuva“ sulaukia naujų pagalbininkų, be jau nuolatinį Magdalenos Vinksnaitienės ir Hallinos Mošinskienės. Grupė jaunimo: Erik ir Vivian Rechanberg, Marcos (Kiko) ir Aline Ramaciatto, Rikardas Tiagor (B1), Debora ir Marcijus, kurie buvo skautai ir taip pat patarnaudavo kun. Petru lietuviškų mišių metu, pradėjo prisidėti prie „Mūsų

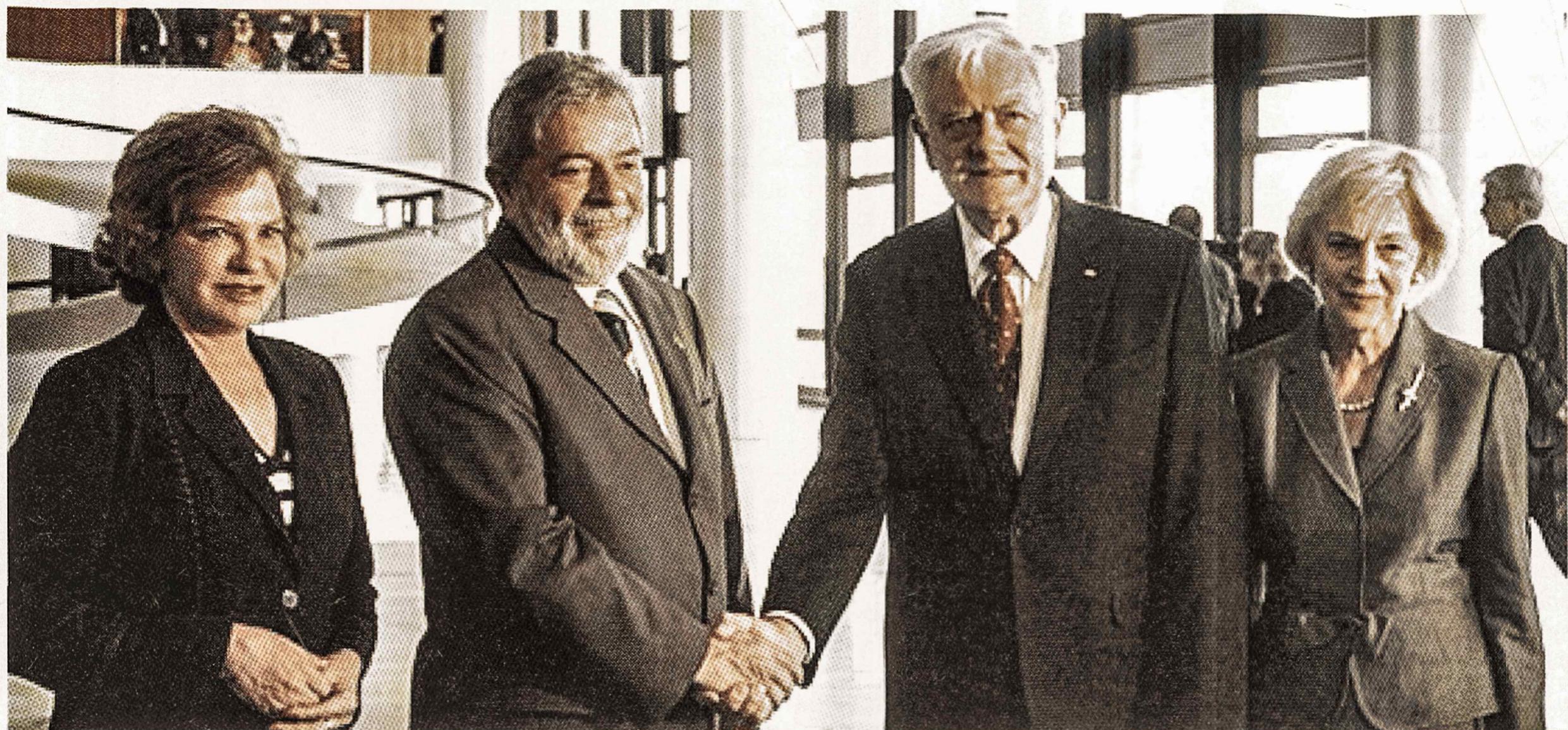
Lietuvos“, padėdami kun. Petru rašyti kompiuteriu, sulankstyti laikraštį ir jį paruošti paštui.

1997 metais lietuvių Šv. Mykolo Arkangelo kolegijos Vila Zelinoje pranciškietės seselės padovanojo kompiuterį kun. Petru. Ši dovana labai daug padėjo laikraščio redagavimui bei lietuvių parapijos reikalais.

1999 metais laikraščio spaustinimui buvo pradėta naudoti fotokopijų sistema (xerox), nes taip buvo praktiskiau, greičiau ir ekonomiškiau. Taip pat šiuo laikotarpiu, nemažai žmonių pradėjo asmeniškai prisidėti prie laikraščio, rašydami portugališkai straipsnius apie lietuvių veiklą Brazilijoje ir apie Lietuvą. Tarp jų ir mūsų šiandieninė redaktorė Sandra C. Mikalauskas Petroff.

Tuo metu, dėl daug ganytojiškų kun. Petro darbų ir laiko stokos, „Mūsų Lietuva“, kuri buvo savaitinis laikraštis, išeidavo tik kas antra arba trečia savaitė. Buvo sunku beveik vienam tvarkyti visą „Mūsų Lietuva“, bet pasiaukojimas ir nenuilstamas darbas ši laikraštį išlaikė gyvą.

2002 metų pabaigoje „Mūsų Lietuva“ buvo atnaujinta ir grįžo į pradžios laikus, kaip mėnesinis žurnalas, bet dabar spalvotas.

Encontro entre Lula e Adamkus

O presidente Luiz Inácio Lula da Silva recebeu em Brasília o presidente da Lituânia, Valdas Adamkus e sua comitiva, que visitou o Brasil durante três dias (15 a 17 de julho). Os dois assinaram um acordo de cooperação na área cultural, que prevê a troca de experiências nas artes plásticas, no cinema e na música.

O presidente Lula ressaltou a importância da visita em um momento em que a Europa restringe a imigração, lembrando que os brasileiros de origem lituana somam cerca de 260 mil pessoas.

“É muito importante que os europeus não percam de vista a história do movimento de pessoas entre nossos dois continentes. Uma história construída com base na solidariedade e na valorização das diferenças, e não com base no preconceito e na exclusão”, afirmou Lula.

O presidente manifestou o desejo de que o encontro reforce a importância de se retomar o acordo de associação entre a União Européia e o Mercado Comum do Sul (Mercosul), um “processo que ficou à sobra das negociações da Organização Mundial do Comércio, mas que também pode trazer grandes benefícios para nossos países”.

Lula agradeceu mais uma vez o apoio que recebeu da Lituânia quando pleiteou uma vaga para o Brasil no Conselho de Segurança da ONU.

O encontro foi selado com um almoço oferecido pelo presidente brasileiro ao presidente da Lituânia, no Itamaraty.

No mesmo dia o pres. Adamkus visitou o Senado sendo recebido por seu 2º vice presidente Álvaro Dias (PSDB-PR), como representante do presidente da Casa, Garibaldi Alves Filho, que não participou da reunião por cumprir agenda oficial em Minas Gerais. O encontro foi realizado no Salão Nobre e contou com a participação da senadora Serys Shessarenko (PT-MT).

Durante a visita, Álvaro Dias defendeu o aprimoramento das relações comerciais e

culturais entre o Brasil e a Lituânia. Já o presidente Valdas Adamkus disse acreditar na parceria entre “países grandes e países pequenos” para o alcance de objetivos comuns. “Impossível prever o que o futuro vai nos trazer; precisamos fazer o máximo para melhorar a qualidade de vida das pessoas” - afirmou.

Em entrevista à imprensa após a cerimônia, Álvaro Dias disse que a visita de Valdas Adamkus é fruto de uma ação política que tem o objetivo de destacar a Lituânia no cenário latino-americano. O senador disse que fertilizantes usados na agricultura são os principais produtos importados pelo Brasil da Lituânia.

Durante a visita de Valdas Adamkus, a senadora Serys Shessarenko antecipou seu parecer favorável ao projeto de decreto legislativo que prevê o fim da exigência de visto para o ingresso de cidadãos lituanos no Brasil (PDS 167/08). De autoria do Executivo, a proposta foi aprovada na semana passada pela Câmara e encaminhada à Comissão de Relações Exteriores e Defesa Nacional do Senado.

A assessoria da senadora explicou que ela defende a votação imediata da matéria tendo

em vista que as autoridades da Lituânia já não exigem a apresentação de visto por brasileiros em visita àquele país.

O Presidente Adamkus esteve ainda na Câmara onde foi recebido pelo Deputado Arlindo Chinaglia e no Supremo Tribunal Federal onde foi recebido por seu presidente Gilmar Mendes.

Na FIESP em busca de investimentos para a Lituânia

Em visita ao Brasil o presidente Adamkus, reiterou os esforços de seu governo no sentido de atrair capital externo para investimentos na Lituânia. Em audiência com o presidente da FIESP Paulo Skaf, o embaixador brasileiro Rubens Barbosa e vários empresários brasileiros e lituanos o pres. Adamkus explicou em linhas gerais as recentes reformas econômicas do país dando destaque à diminuição dos impostos de importação - “Após a entrada do país na União Européia, nossa economia está muito mais aberta, pronta para receber investimentos externos, inclusive do Brasil”. Segundo ele, esta medida foi fundamental para aumentar em 15% os recursos do governo lituano.

Lietuvos ir Brazilijos prezidentai pasirašė bendrą deklaraciją

Oficialaus vizito Brazilijos Federacinėje Respublikoje metu, Lietuvos Respublikos Prezidentas Valdas Adamkus ir Prezidentas Luizas Ignacijus Lula da Silva (Luiz Inacio Lula da Silva) pasirašė bendrą deklaraciją.

Pateikiame visą valstybių vadovų pasirašyto bendros deklaracijos tekštą:

„Jo Ekscelencijos Lietuvos Respublikos Prezidento Valdo Adamkaus oficialus vizitas Brazilijos Federacinėje Respublikoje liepos 15–17 dienomis rodo abipusį norą stiprinti Lietuvą ir Braziliją siejančius draugiškus santykius ir suteikia progą pagilinti dialogą ir dvišalius kultūrinius, politinius, ekonominius ir prekybinius ryšius.

2. Liepos 16 d. Prezidentas Valdas Adamkus susitiko su Prezidentu Luís Inácio Lula da Silva. Susitikime abu vadovai apžvelgė pagrindinius įvairiose srityse plėtojamą dvišalių santykių aspektus ir aptarė svarbius tarptautinės darbotvarkės klausimus.

3. Prezidentas Luís Inácio Lula da Silva pareiškė vertinąs nejakiniam Lietuvos bendruomenės indėlį formuojant brazilų tautą. Prezidentas Valdas Adamkus pabrėžė, kad Brazilija XX amžiaus pradžioje priėmė išeivius iš Lietuvos, kurių palikuonys šiandien yra svarbus žmogiškasis tiltas tarp abiejų šalių, ir pažymėjo, kad San Paulo valstijoje yra didžiausia Lietuvii bendruomenė visoje Pietų Amerikoje.

4. Abu prezentat pabrėžė draugiškus santykius ir istorinius, politinius bei ekonominius ryšius ir pažymėjo, kad diplomatinių santykiai tarp šalių buvo užmegztai 1931 metais. Prezidentas Valdas Adamkus padėkojo Brazilijai, kad ji nepripažino sovietų okupacinių politikos ir Lietuvos aneksijos.

5. Lietuvos ir Brazilijos prezentat pabrėžė, kad abi šalys puoseleja tokias pat vertėbes ir kad jų vyriausybės vadovaujasi tokiais pat demokratijos principais ir gerbia žmogaus teises, ir pakartojo abiejų šalių įsipareigojimą stiprinti daugiašalius santykius, saugoti taiką ir saugumą pasaulyje ir skatinti socialinio teisingumo plėtotę.

6. Kalbėdami apie daugiašalius santykius, Prezidentas Valdas Adamkus ir Prezidentas Luís Inácio Lula da Silva pabrėžė abiejų šalių siekį teisingai ir demokratiškai palaikyti tvarką pasaulyje, pripažstant tarptautinės teisės viršenybę ir stiprinant daugiašalius santykius Jungtinėse Tautose, kurioms tenka svarbiausias vaidmuo, kad būtų užtikrintas stabilumas ir saugumas pasauliniu ir regioniniu lygmeniu ir sudarytos palankios sąlygos tvariam vystymuisi. Abu prezentat sutarė, kad demokratiškesnės ir labiau tvarka pasaulyje besirūpinančios Jungtinės Tautų Saugumo Tarybos sukūrimas turėtų būti vienas iš Jungtinės Tautų reformų proceso prioritetu, ir šiuo klausimu pabrėžė, kad Jungtinės Tautų Generalinėje Asamblėjoje reikia pradeti tarpyviausybinės derybas konkretiems rezultatams kuo greičiau pasiekti. Prezidentas Luís Inácio Lula da Silva dar kartą padėkojo Lietuvai už pritarimą G4 rezoliucijos dėl Saugumo Tarybos projektui ir už Lietuvos paramą Brazilijos kandidatūrai į nuolatinius reformuotus JT Saugumo Tarybos narius.

Abiejų valstybių vadovai sutarė, kad didžiausios svarbos uždavinys – daugiašalės ekonominėse

derybose dėl prekybos siekti visoms šalims priimtinų rezultatų, ypač sustiprinti daugiašalės prekybos sistemą. Šiuo klausimu šalių vadovai, žinodami Pasaulio prekybos organizacijos narių siekį skatinti vystymąsi, optimistiškai nusiteikę dėl sėkmingos Pasaulio prekybos organizacijos Dohos derybų raundo baigties.

7. Abiejų valstybių vadovai apsikeitė nuomonėmis jų regionuose įvykusius pokyčius. Prezidentas Valdas Adamkus pabrėžė Lietuvos vaidmenį Europos Sąjungoje ir pasidalijo nuomone dėl Lisabonos sutarties ateities ir ES plėtros proceso. Prezidentas Luís Inácio Lula da Silva pabrėžė, kad, kaip parodė šių metų gegužę sustiprinta Pietų Amerikos valstybių sąjunga UNASUL, Pietų Amerikoje vis didėja sutarimas.

8. Pažymėdamas, kad Brazilijoje pasirašytoje UNASUL steigimo sutartyje įtvirtintas vienas iš konkrečių jos uždavinių – visapusiškas, besalygiška pagarba žmogaus teisėms ir teisei į darbą pagrįstas bendradarbiavimas migracijos srityje, Prezidentas Luís Inácio Lula da Silva pabrėžė, kad šiuo klausimu reikia kuo greičiau pradėti dvišalių dialogą tarp regionų, siekiant sukurti visaapimančią sistemą, kurioje būtų atsižvelgiama į teigiamą migrantų indėlį į šalių, kurioje jie gyvena, ekonomiką ir kultūrą. Šiuo klausimu Prezidentas Lula dar kartą pabrėžė, kad Brazilija pritaria daugelyje regioninių forumų (OAS, UNASUL, Rio Group, ALADI ir MERCOSUR) paskelbtoms deklaracijoms, nepripažintančioms nesenai ES priimtos „grąžinimo direktyvos“. Prezidentas Valdas Adamkus pakartojo, kad bendros normos kuriamos paisant visų žmogaus teisių ir gerbiant orumą. Jei grąžinimo taisyklės būtų veiksmingesnės, ES galėtų būti nuolaidesné teisėtos migracijos srityje. Abu prezentat sutarė siekti glaudesnio tarpregioninio dialogo, kuriami šalys galėtų rasti būdų, kaip konstruktyviai būtų galima išspręsti šį ir kitus abiem šalims rūpimus klausimus. Abu prezentat atkreipė dėmesį, kad jų šalių vyriausybės nori konstruktyvių derybų dėl MERCOSUR ir ES asociacijos susitarimo. Jie teigiamai įvertino 2008 m. gegužės 15 ir 16 dienomis vykusį Europos Sąjungos ir Lotynų Amerikos bei Karibų valstybių vadovų susitikimą (ES-LAK). Prezidentas Valdas Adamkus pasidžiaugė, kad 2007 m. liepos 4 d. Lisabonoje vykusiam pirmajame Brazilijos ir ES vadovų susitikime Brazilijos ir Europos Sąjungos santykiai pakilo į strateginės partnerystės lygmenį ir kad 2008 m. gruodžio mėn. Brazilijoje vyksiančiame antrajame Brazilijos ir ES vadovų susitikime planuojama patvirtinti Strateginės partnerystės veiksmų planą.

9. Prezidentas Valdas Adamkus ir Prezidentas Luís Inácio Lula da Silva pasidžiaugė, kad per 1999–2007 metų laikotarpį dvišalės prekybos apimtys išaugo nuo 3 iki 37 milijonų JAV dolerių. Tačiau prezentat pripažino, kad išnaudotas dar ne visas prekybos srautų didinimo potencialas. Naudodamasis proga, Prezidentas palinkėjo, kad Lietuvos ir Brazilijos verslininkų susitikimas, kuris rengiamas liepos 17 d. San Paulo valstijos pramonininkų asociacijoje (FIESP) ir kuris prisiės prie svarbių Lietuvos verslo misijos, paskatintų didinti prekybos srautus.

Abu prezentat sutarė, kad reikia skatinti rengti Lietuvos ir Brazilijos verslininkų susitikimus, kurių metu būtų nustatyta, kokiose sektoriuose būtų galima plėsti ir įvairinti ekonominį ir prekybinių abiejų šalių bendradarbiavimą.

11. Abu prezentat pareiškė susirūpinimą dėl didėjančių kuro kainų pasekmėų. Inácio Lula da Silva pabrėžė Brazilijos patirties gaminant ir panaudojant biokurą svarbą tvariam vystymuisi

ir energetiniams saugumui. Prezidentas Valdas Adamkus parodė norą daugiau sužinoti apie Brazilijoje naudojamą biokuro gamybos technologiją.

12. Prezentat pareiškė susirūpinimą šiuo metu sparčiai augančiomis maisto ir energijos kainomis. Valstybės vadovai sutarė, kad pagrindiniai kainų augimą lemiantys veiksnių – tai finansinės spekuliacijos, išaugusios naftos kainos, klimato sąlygų lemiami nuostoliai žemės ūkyje ir, laimei, maisto ir energijos paklausos augimas pasaulyje.

13. Abu prezentat pasveikino Lietuvos ir Brazilijos susitarimo dėl bendradarbiavimo kultūros srityje pasirašymą ir pabrėžė jo reikšmę dvišaliams santykiams. Prezidentas Valdas Adamkus ir Prezidentas Luís Inácio Lula da Silva pareiškė norą plėsti Lietuvos ir Brazilijos santykijų institucinių pagrindų derinant susitarimus kitose abipusio intereso srityse, tokiose kaip turizmas, švietimas ir sportas. Abu prezentat įsipareigojo skatinti mokslininkų, dėstytojų ir studentų mainus. Prezidentas Valdas Adamkus atkreipė dėmesį, kad 2009 m. jo šalis minės Lietuvos vardo paminėjimo rašytiniuose šaltiniuose tūkstantmetį.

14. Abiejų valstybių vadovai dar kartą pareiškė esą įsitikinę, kad visos šalys turi kovoti su klimato kaitos padariniais vadovaudamosi Jungtinės Tautų bendraja klimato kaitos konvencija ir Kioto protokolu ir atsižvelgdamos į ypatingus poreikius tų, kurie labiausiai kenčia nuo klimato kaitos.

15. Prezidentas Valdas Adamkus ir Prezidentas Luís Inácio Lula da Silva pasidžiaugė galimybe pasikalbėti ir prisiėti prie Lietuvos ir Brazilijos žmonių suartėjimo ir įsipareigojo toliau siekti intensyvinti dvišalius santykius įvairiausiose srityse abiejų šalių labui.

Morre no Brasil**“Dédé (Titio) Juozas”**

– Pe. Juozas Juozas Šeškevičius

Dede Juozas” morreu em São Paulo, Brasil, no dia 4 de julho, na casa de padres da Arquidiocese. Desde os tempos de estudo na Alemanha era chamado de “Dede (titio) Juozas”, e assim ficou o padre ordenado em Roma, no ano de 1953. Nascido em 1921, na cidade de Marijampole, por todo sua vida participou e dirigiu o grupo dos Ateitininkai (grupo de jovens católicos lituanos) em suas atividades, estudos e chefia.

O jovem padre navegou para o Brasil, onde trabalhou com a paróquia lituana de São Jose em São Paulo. Reestruturou o grupo dos Ateitininkai, dirigiu peças teatrais com jovens e crianças, reuniu adultos para trabalhos voluntários com os jovens e paróquia. Ao mesmo tempo lecionava no Seminário Menor da Arquidiocese de São Paulo na cidade de São Roque. Na paróquia se preocupou com o ensino da cultura e idioma lituano, escreveu artigos e divulgou a imprensa lituana.

Entre 1965-1970 foi pároco na periferia da cidade de Cipó, tendo algumas capelas. Fielmente mantinha relações com as paróquias e organizações lituanas. Entre 1971-1975, também na periferia, fundou um centro arquidiocesano rural e profissionalizante – instituto que atendia algumas dezenas de moradores locais. Esse instituto rural era responsável por parte da alimentação e pela olaria local. Desde muito tempo sabendo cozinhar bem, recebia todas as pessoas.

Quando a Comunidade lituano-brasileira e a Comunidade lituana jovem procuraram um local para acampamentos e outras organizações, foi o “dede Juozas” quem se preocupou em achar, comprar e organizar. Desde 1975 até praticamente os últimos anos foi o principal “chefe” do sítio Lituanika. Lá, em nome da paróquia, construiu uma casa de repouso para os idosos, uma capela, represou dois lagos, construiu uma piscina, sala de conferências e quarto para visitantes, cuidava do gado e horta. Sem o “dede Juozas”, não haveria esse eixo de vida lituana. Num lugar de acampamentos/ piqueniques, com aproximadamente 60 famílias com suas casas e terrenos, o padre José preocupou-se em erigir uma cruz lituana, um monumento aos deportados da Sibéria, um local para deposição de cinzas dos lituanos cremados. Lá plantou árvores, flores e construiu alpendres.

Sendo pároco, tinha ainda forças para ser responsável pelos trabalhos na Lituanika, trabalhar em outras organizações, planejar e organizar uma infinidade de programas, acampamentos. Convivia com muita atenção e sucesso com os padres da região, os bispos auxiliares e o arcebispo.

Depois de deixar de ser pároco, morou um ano na Lituânia. Não descansava trabalhando e dirigindo somente com um olho tanto para a paróquia, quanto na Lituanika e outros lugares. Nos últimos anos morava na simpática casa de padres da Arquidiocese de São Paulo tendo até o fim ajudado e participado das organizações religiosas lituanas.

As cinzas do monsenhor Juozas Seskevicius serão depositadas na Lituânia. No Brasil vão ficar seus trabalhos e o legado de uma liderança espiritual comprometida.

*Texto: Pe. Antanas Saulaitis
Tradução: Cláudio Kupstas*

Brazilijoje Mirė**“Dédé Juozas”**

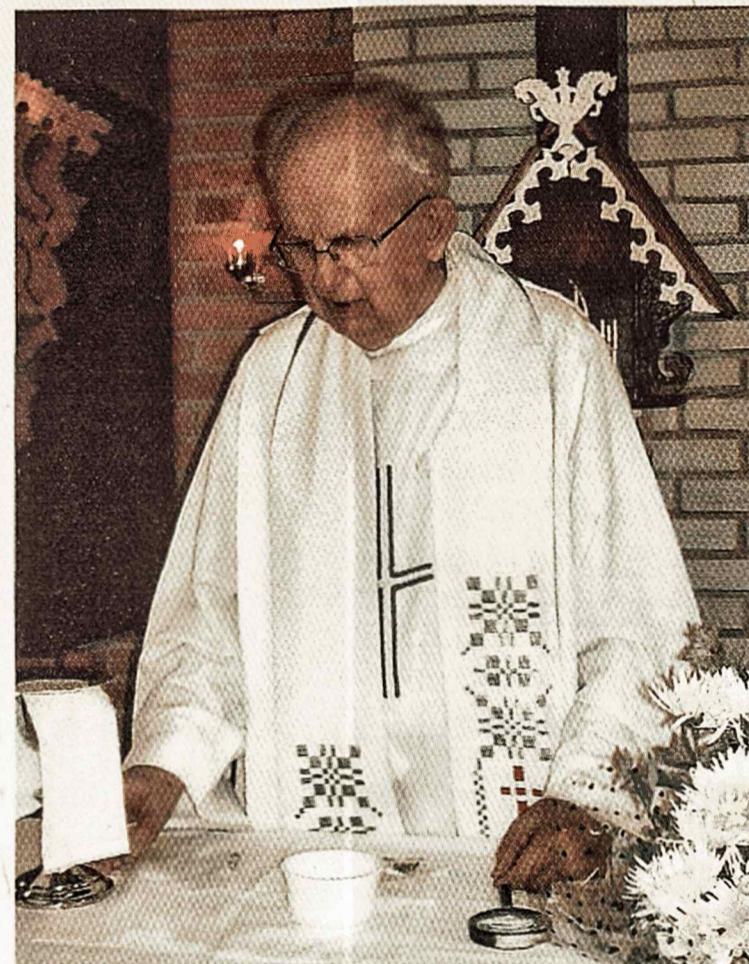
– Kun. Juozas Šeškevičius

Dédé Juozas” mirė São Paulyje, Brazilijoje, liepos 4 d. vyskupijos kunigų globos namuose. Nuo studentavimo dienų Vokietijoje vadinamas “Dédé Juozu”, toks ir liko 1953 m. Romoje įšventintas kunigu. Gimės 1921 m. Marijampolės apskr., visą gyvenimą dalyvavo ir vadovavo ateitininkų veikloje, ugdyme, valdybose.

Jaunas kunigas aplaukė į Braziliją dirbtį Šv. Juozapo lietuvių parapijoje São Paulyje. Atgaivino ateitininkus, puoselėjo teatrus, jaunimo bei vaikų veiklą, būrė suaugusius savanoriškai tarnybai su jaunimu ir parapijoje. Tuo pačiu metu mokytojavo São Paulo arkivyskupijos mažojoje seminarijoje São Roque miestelyje. Parapijoje rūpinosi lituanistiniu švietimu, raše straipsnius ir platino spaudą.

1965 – 1970 klebonavo vietinėje užmiesčio kalnyno Cipo parapijoje, turinčioje keliolika koplyčių. Ištikimai bendradarbiavo su lietuvių parapijomis bei veikla. 1971-1975 taip pat užmiestyje arkivyskupijos pavedimu steigė žemės ūkio bei amatų sodybą – institutą, kuris priglaudė keliasdešimt čiabuviių. Instituto ūkis parūpino dalį maisto, plytinė – statybų medžiagą. Nuo seno mokėdamas skaniai virti, visada priimdavo tiketus ir netiketus svečius.

Kai Brazilijos Lietuvių Bendruomenė ir Jaunimo sąjunga ieškojo sodybos stovykloms ir kitai veiklai, dédé Juozas rūpinosi surasti, nupirkti ir įrengti. Nuo 1975 iki beveik paskutinių metų buvo pagrindinis Lituanikos sodybos šeimininkas. Parapijos vardu pastatė seneliams namelius, kaimeliui koplyčią, užvenkė du prūdus, įtaisė baseiną, pastatė parapijos konfrenčijų ir svečių namus, laikė galvijus ir daržus. Be Dédés Juozos šios lietuviško gyvenimo ąšies nebūtu.

Stovyklavietę – gegužinių vietą, kone 60 šeimų vasarnamių plotą kun. Šeškevičius aprūpino lietuvišku kryžiumi, paminklu Sibiro tremtiniams, pelenams kapinaitėmis, apsodino medžiais, gélėmis, pastogėmis.

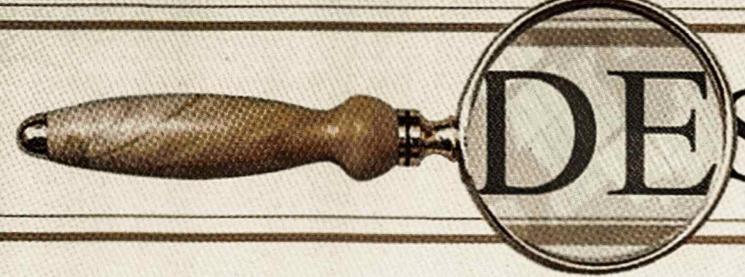
Klebonaudamas turėjo jėgų užsiimti Lituanikos darbais, kita veikla, derinti ir organizuoti visokias programas, stovyklas. Rūpestingai ir sėkmingai bendravo su apylinkės kunigais, vietiniu pavyskupiu ir didmiesčio arkivyskupu.

Poklebonavimo vienerius metus pagyveno Lietuvoje. Nepailsdavo dirbdamas ir vairuodamas tik viena akimi tiek parapijoje, tiek Lituanikoje ir kitur. Pastaruosius kelerius metus gyveno malonioje arkivyskupijos kunigų globos namuose, iki paskutiniųjų patarnaudamas ar dalyvaudamas lietuviškoje religinėje veikloje.

Prelato J. Šeškevičiaus pelenai bus palaidoti Lietuvoje. Brazilijoje liks jo atlktų darbų ir rūpestingos sielovados paveldas.

Kunigas Antanas Saulaitis, SJ

“Kaip grįžtančius namo paukščius”

Atsisveikinimas su prel. Juozu Šeškevičiu – dėdė Juozu

Oneišvengiamą rudens dieną” iš vaidinimo “Vincas Kudirka”, pastatyto prel. Juozo Šeškevičiaus, anais 60/70 metų laikais. Praėjo daug pavasarių ir vasarų; daug jaunimo švenčių ir stovyklų; daug susitelkimų ir susimastymų; daug pavasarių švenčių ir blynų balių; daug statybų ir socialinių akcijų; daug susirinkimų ir posėdžiu, daug religinių ir tautinių parengimų; daug gyvų paveikslų ir veikalų; daug pasilinksminimų ir išvykų – visi jo iniciatyvos darbai. Dėja, praėjo ir dėdė Juozas. Bet jis pasėjo sėklą. Turime ją laistyti ir kaupti kad išdygtų ir duotų vaisių. Mums, mūsų vaikams ir anūkams.

Prėl. Juozas Šeškevičius laukė savo 55 m. kunigystės jubiliejaus, liepos 12 d., net buvo užsakęs jubiliejinių tortų, bet dėja, liepos 04 d., mus apleido po sunkios ir varginančios ligos.

Jaunas kunigėlis atvyko į Braziliją 1954 m. ir iš čia, visą savo gyvenimą paaukojęs Dievui, artimui ir tévynei Lietuvai, iškeliavo amžinybėn, palikdamas žemėje savo gerus darbus.

Buvo pašarvotas V.Zelinos Šv. Juozapo bažnyčioje. Daug metų dirbo šioje parapijoje, su lietuviu ir brazilu. Šermenye atsilankė daug parapijiečių ir taip pat San Paulo J.E.arkivyskupas Odilo Pedro Scherer.

Šalia karsto, brazilu ir lietuviu vėliavos ir

lietuviška juosta. Prie altoriaus, At-kų vėliava ir du vainikai. Iš tikrųjų, prėl. Juozas nenorėjo gėlių vainikų ir tai raštiškai paskelbė. Siulė vainikų pinigais pašelpti labdaros darbą ar organizaciją.

Liepos 05 d., 10:00 val., gausus būrys parapijiečių lietuvių ir brazilų atvyko į bažnyčią malda ir atsisveikinimui. Šv. Juozapo Bendruomenės choras jausmingai išpyldė giesmes. Šv. Komunijos metu giedojo brazilų choras.

J.E. vyskupas Tome Ferreira da Silva, atnašavo Šv. Mišias. Kartu atnašavo lietuvių kun. Juan Dielinikaitis ir kiti apylinkinių parapijų kunigai. Šv. Mišių pradžioje, prėl. Walter Caldeira, apibudino prėl. Juozo asmenybę iškeldamas jo ryžtą ir darbą. J.E.vysk. Tome Ferreira da Silva pasakė reikšmingą pamokslą apie kunigystės apaštališkają misiją, Jézaus žodžių šviesoje, gyvenimo ir mirties plotmėje.

Prieš palaiminimą buvo tartas atsisveikinimo žodis:

Jūs buvote tikras apaštolas, nes skelbėte Kristaus mokslą žodžiais ir veiksmais.

Jūs buvote tikras lietuvis patriotas, nes drąsiai, ištvermingai ir nenuilstamai dirbote dėl lietuviybės išlaikymo mūsų tarpe.

Jūs buvoste tikras artimo meilės vykdytojas, nes tarnavote artimui nelaukdamas patarnavimo.

Turime prisipažinti, kad dažnai nepadėjome tiek, kiek privalėjome. Atsiprašome už tai. Tačiau mūsų nesupratimas ir nedékingumas labai mažai ką reiškia, palyginant su Visagilio Dievo atlyginimu žadėtų tiems, kurie kaip jūs, dirbote Jo garbei visa širdimi, visomis jégomis, visu protu.

Jūsų darbai garsiau kalba negu mūsų žodžiai.

Todėl mums telieka padėkoti už visą tai ką per jus išmokome ir tarti: ilsékite ramiai prie meilingos Jézaus širdies, ir mūsų geros dangiškos motinos Marijos prieglobstyje.

Po apeigų prie karsto, prėl. Juozas Šeškevičius buvo nuveštas į Vila Alpinos krematoriumą. Ten buvo sugiedota „Dieve arčiau tavęs“ ir „Viešpaties Angelas“.

Pagal prėl. Juozo Šeškevičiaus norą „kaip grįžtantys namo paukščiai“, pelenai bus nuvešti į Lietuvą ir palaidoti šeimos kape, šalia mamos kurią jis labai gerbė ir mylejo.

Lietuvos garbės konsulas, p. Francisco Ricardo Blagevitch, buvo atvykęs į Šv. Petro krematoriumą apie 13:30 val., nes jam buvo pranešta kad apeigos turėjo ten įvykti 14:00 val..

Lucia M.Jodelytė Butrimavičienė

“Como pássaros que retornam à casa”

(Cântico entoado durante a Sta. Missa) Despedida do mons. Juozas Seskevicius – pe. José

Óinevitável dia de outono”, da peça de teatro “**Vincas Kudirka**”, dirigida pelo mons. Juozas Seskevicius, nos anos 60/70. Passaram muitas primaveras e verões; muitos festivais da juventude e acampamentos; muitas reflexões e retiros; muitas festas da primavera e festas típicas; muitas construções e ações sociais; muitas reuniões de diretoria e plenárias; muitas festas religiosas e comemorações patrióticas; muitos quadros-vivos e peças de teatro, muitos bailinhos e piqueniques – tudo por iniciativa dele. Infelizmente, passou também o padre José. Mas ele plantou uma semente. Devemos regá-la e tomar conta dela para que germe e dê frutos. Para nós, nossos filhos e netos.

Mons. Juozas Seskevicius aguardava a comemoração do jubileu de seu 55º aniversário de ordenação sacerdotal, no dia 12 de julho, tinha até encomendado o bolo, mas infelizmente nos deixou depois de grave e penosa enfermidade.

O jovem padre chegou ao Brasil em 1954 e daqui, depois de ter dedicado toda sua vida a Deus, ao próximo e à pátria Lituânia, partiu para a eternidade, deixando nesta terra suas boas obras.

Foi velado na Igreja São José de V. Zelina. Trabalhou muitos anos, com lituanos e brasileiros nesta paróquia. Muitas pessoas estiveram no velório, inclusive o arcebispo de São Paulo, dom Odilo Pedro Scherer.

Ao lado do caixão, as bandeiras brasileira e lituana e uma faixa tradicional lituana. Perto

do altar, a bandeira dos At-kai (organização de jovens estudantes lituanos que ele liderou) e duas coroas de flores. Na realidade, mons. Juozas não queria coroas de flores e manifestou este desejo por escrito. Sugeriu que o dinheiro das flores fosse doado a obras de caridade.

No dia 5 de julho, às 10:00, muitos paroquianos lituanos e brasileiros vieram à igreja para orar e se despedir. O coral da comunidade lituana entoou com muito sentimento os cânticos da Sta. Missa. O coral brasileiro entoou o cântico da comunhão.

Dom Tomé Ferreira da Silva presidiu a celebração. Concelebraram o padre da comunidade lituana Juan A. Dielinikaitis e sacerdotes das paróquias vizinhas. No início da Sta. Missa, o mons. Walter Caldeira falou sobre a pessoa do mons. Juozas Seskevicius, destacando sua determinação e trabalho. Dom Tomé Ferreira da Silva fez uma homilia marcante sobre o sentido da missão apostólica-sacerdotal, à luz das palavras de Jesus, no contexto da vida e da morte.

Antes da bênção final foram proferidas as palavras de despedida:

O Sr. foi um verdadeiro apóstolo, pois anuciou os ensinamentos de Cristo por palavras e obras.

O Sr. foi um verdadeiro patriota lituano, pois trabalhou com perseverança, corajosa e incansavelmente para manter a lituanidade em nosso meio.

O Sr. foi um verdadeiro praticante do amor

ao próximo, pois procurou servir sem esperar ser servido.

Temos que reconhecer que muitas vezes não colaboramos o quanto devíamos. Pedimos desculpas por isso. Mas nossa incompreensão e ingratidão significam muito pouco perante a recompensa prometida pelo Senhor Todo Poderoso aos que como o sr. trabalharam para a glória Dele, de todo coração, com todas forças e com toda inteligência.

Suas obras falam mais que nossas palavras.

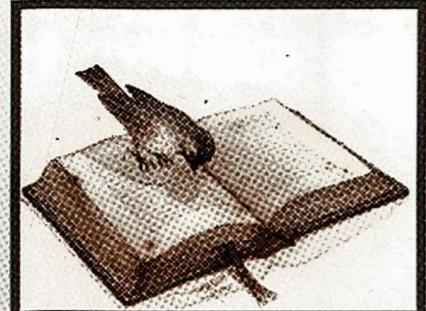
Por isto, resta-nos agradecer por tudo que aprendemos com o Sr. e dizer: descanse em paz perto do coração amoroso de Jesus e no regaço de Maria nossa bondosa mãe celeste.

Depois das exequias, o corpo do mons. Juozas Seskevicius foi levado ao **Crematório de Vila Alpina**. Lá foram entoados dois cânticos, em lituano: “Ó Deus, mais perto de vós” e o “Angelus”.

Atendendo ao pedido de mons. Juozas Seskevicius “como pássaros que retornam à casa” suas cinzas serão levadas para a Lituânia e serão sepultadas no túmulo da família, junto de sua muito amada mãe.

O cônsul honorário da Lituânia, sr. Francisco Ricardo Blagevitch, esteve no crematório de São Pedro, por volta de 13:30, pois fora informado de que a cerimônia ocorreria no local às 14:00.

Lúcia M. Jodelis Butrimavicius

Mitos lituanos: Lendas e pequenos contos

Neste mês, apresentamos duas lendas sobre a criação do arco-íris: uma retirada da mitologia pagã e outra de nossa fé cristã. Nós, lituanos, somos o resultado dessa mistura, às vezes contraditória, mas que nos garante uma riqueza cultural ímpar no mundo.

A LENDA DO ARCO-ÍRIS (cristã)

Aconteceu há muito e muito tempo, quando o honesto Noé, depois do dilúvio, saiu de sua arca. Maravilhado, ele viu um lindo arco-íris que ocupava metade do céu e suas pontas alcançavam a terra.

Deus tinha feito o arco-íris de pedras preciosas e com essa ponte ligando o céu e a terra. As pedras brilhavam em milhares de cores, que pareciam labaredas coloridas. Os mais lindos diamantes ofuscavam o olhar e os grandes rubis vermelhos imitavam o sol ao entardecer. Os cristais soltavam muitas cores: brilhavam o roxo das ametistas, o azul das águas-marinhas, o verde das esmeraldas e outras pedras igualmente lindas enfeitavam essa bela e preciosa ponte.

Os olhos de Noé estavam ofuscados com tanta beleza: o arco resplandecia durante o dia e à noite brilhava com as cores mágicas. Esse arco-íris deveria estar no céu por toda a eternidade para provar o poder de Deus e que a humanidade agradeceria para sempre ao Pai Celeste.

Mas os filhos de Noé não se contentaram com a visão dele somente; queriam pegar para si um pedaço dessa fortuna, concluindo

que Deus não necessitava de riquezas. Com machados, picaretas e pás começaram a quebrar a ponte celeste; os pedaços estilhaçados iam guardando em sacos.

Quando colocaram as mãos nas preciosidades, a enorme ponte ruiu com um grande estrondo, fazendo toda a Terra chorar. O arco-íris estilhaçou-se em milhões de pedaços, que se misturaram à areia, ao pó e ao barro, invadindo cavernas e reentrâncias, desfazendo-se, assim, a ponte entre o céu e a terra.

Os filhos de Noé, então, ouviram uma voz amargurada vinda do céu:

- De agora em diante, vocês irão cavar as profundezas da terra, achando pedacinhos do presente do céu, até que vossa ambição esteja satisfeita.

E assim, até agora, a Humanidade caça embaixo da terra, como toupeiras, os pedacinhos de pedras, sem que sua ambição tenha diminuído.

Deus, entretanto, não se esqueceu da Terra e, vez por outra, demonstra a sua piedade mostrando a ponte entre as nuvens. Todos conseguem vê-la, mas, jamais, alguém poderá alcançá-la.

A LENDA DO ARCO-ÍRIS (pagã)

Nos tempos imemoriais, Laumė era uma deusa de grande beleza, que morava nas nuvens. Um dia, sentada no seu trono de diamantes, viu, na Terra, um lindo e valente rapaz. Foi amor à primeira vista.

Arco-íris sobre o Lago Kaviškis

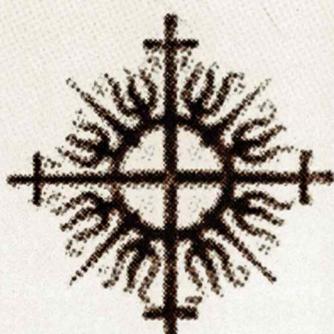
Soltou seu cinto de sete cores e com ele fez uma ponte para que alcançasse o lugar onde estava o moço. Desceu, então, até ele, utilizando sua ponte colorida como caminho de felicidade. Ambos se apaixonaram perdidamente e dessa paixão, após alguns meses, nasceu um menino de nome Meilius (uma pessoa doce, adorável).

Uma feiticeira, que residia às margens do Rio Neris, começou a criar o garoto e, três vezes ao dia, Laumė descia para amamentar seu filho. Por meses tudo transcorreu bem, até que o deus maior descobriu que Laumė escondia, na Terra, o fruto de seu amor com um ser humano.

Ficou furioso: agarrou o menino, jogou-o contra as estrelas e o transformou em uma constelação. A deusa teve os seus seios arrancados e jogados sobre a Terra e cada gota de seu sangue transformou-se em pedrinhas preciosas.

Nos dias de hoje, os homens apanham essas pedras e dizem que são os seios de Laumė.

**Regina Garkauskas Umaras
Maria Cristina Bessa**

PRELATAS EDMUNDAS J. PUTRIMAS

Lietuvos vyskupų konferencijos (LVK) delegatas

užsienio lietuvių katalikų sielovadai

1 Resurrection Road, Toronto, ON M9A 5G1, CANADA

tel: (+1) 416 - 233 -7819 ♦ faks: (+1) 416 - 233 -5765

el. paštas:putrimas@sielovada.org ♦ Interneto svetainė: www.sielovada.org

Brangūs broliai ir seserys Kristuje,

Išlydėdami a.a. prel. Jyozą Šeškevičių – dėdę Juozą, Padre José – į Viešpačio dangiškuosis namus išreiškiu gilių užuojuatą prelato giminėms, draugams, geradariams, Šv. Juozapo parapijai Vila Zelinoje, Šv. Juozapo draugijai ir visai São Paolo lietuvių bendruomenei.

Š.m. liepos mėnesio 5 d. jūs iškilmingai atsisveikinote su kunigu, kuris statė ne tik pastatus kaip Šv. Juozapo parapijos kleboniją, lietuviškus kryžius, Lituanikos sodybą bet ir jūsų katalikišką ir

lietuviška bendruomenę. Šv. Paulius rašė Efeziečiams ir jo žodžiai mums primena, “vadinasi, jūs jau nebesate ateiviai, nei svetimi, bet šventujų bendrapiliečiai ir Dievo namiškiai, užstatyti ant apaštalu ir pranašų pamato, turintys kertiniu akmeniu pati Jėzų Kristų ant kurio darnai auga visas pastatas, tampantis šventove Viešpatyje, ant kurio ir jūs esate drauge statomi kaip Dievo buveinė Dvasioje (Ef 2:19-22).

Dékojame tau, dėdė Juozai, už tavo atsiektus nuopelnus o darbar amžinai ilsėkis Viešpaties gailestingume. Amžiną

atilsj duok jam Viešpatie ir telaimink tą bendruomenę, kurią jis taip mylėjo ir apie kurią rūpinosi virš penkiasdešimt metų.

Pagarbiai jūsų Kristuje,

Preł. Edmundas J. Putrimas

Prelatas Edmundas J. Putrimas
EJP:rr

Lietuvos Šokiai

RAMBYNAS

Grupo de Danças Folclóricas Lituanas

1º Encontro Cultural das Comunidades Eslavas - Um sucesso!

No final do mês de maio o Rambynas teve o privilégio de participar como "Convidado Especial" do 1º Encontro Cultural das Comunidades Eslavas promovido pelo Círculo Cultural Nadejda com apoio dos Grupos de Danças Folclóricas russas Volga e Troyka, no Teatro Paulo Goulart em São Paulo.

Um evento que reuniu uma platéia de 400 pessoas que lotava o teatro e não poupava intensos aplausos a cada apresentação no palco.

O Encontro contou com a apresentação de Corais e Grupos de danças, além de exposição e venda de artesanato típico e livros.

Além da Lituânia com o Grupo de danças Rambynas que representou a Cultura Báltica e por isso mesmo era um convidado especial, a Rússia com o Grupo de danças e coral Volga e o Grupo de danças Troyka e Círculo Cultural Nadejda que eram co-organizadores do evento, estavam lá também a Ucrânia com o Grupo Kyiv, a Croácia com o Grupo Jadran, a Polônia com o Coral Polonês da Cidade de São Paulo, o Coral Esloveno, o solista João Duarte e a Bulgária.

O público presente encantou-se com a riqueza cultural do Leste Europeu e aguarda com ansiedade a próxima edição do Encontro.

XVI Festa do Imigrante

Mais uma vez a Festa do Imigrante realizada pelo Memorial do Imigrante foi um sucesso de público e de crítica. Parece impossível, mas seus organizadores conseguem tornar o evento ainda maior e mais bonito a cada ano.

Nesta edição o Grupo Rambynas participou da festa com o estande de comidas típicas e o estande de artesanato típico. Foram dois domingos de muito trabalho (fora os dias de preparo), mas que valeram cada momento.

As pessoas vêm para um evento destes buscando informações, querendo adquirir cultura, querendo mergulhar nas tradições dos países participantes e nosso grupo tem muito prazer em dividir seus conhecimentos e suas deliciosas receitas com o público.

Temos nos empenhado para cada vez mais representar a Lituânia e a comunidade lituana do Brasil com respeito e verdade ao seu folclore.

100 Anos da imigração japonesa

O Grande Auditório Celso Furtado no Palácio das Convenções do Anhembi

foi um dos cenários das comemorações dos 100 Anos de imigração japonesa para o Brasil.

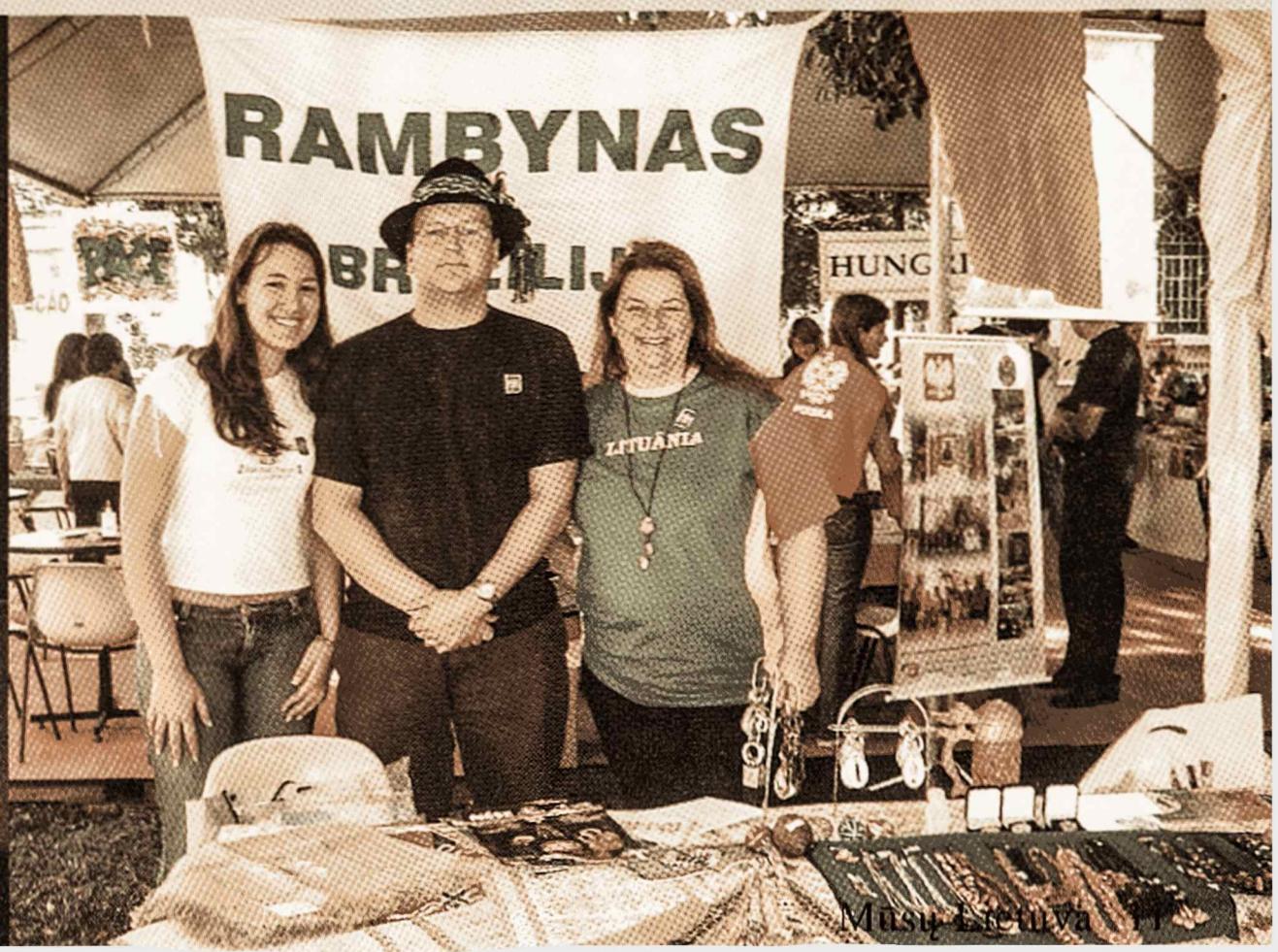
Lá, no dia 13 de junho, nosso grupo participou da abertura da Semana Cultural Brasil Japão integrando o desfile de casais dos grupos folclóricos que participam do Festival Internacional de Danças Folclóricas.

Ao som da música Imagine cantada em português, representantes de várias nações imigrantes desfilaram representando suas comunidades e mostrando seus trajes típicos.

Já no dia seguinte o Rambynas participou do evento parabenizando a comunidade japonesa e saudando o público presente com as Danças Kepurine e Geguzines Polka.

Um grandioso e belo evento, com uma organização impecável que mostra, entre outras tantas coisas mais, a humildade de um povo que poderia ter feito a festa sozinho, mas preferiu dividir o brilho das luzes do palco com outros tantos povos que também têm tanto a agradecer a este maravilhoso Brasil!

Sandra C. Mikalauskas Petroff
Coordenadora

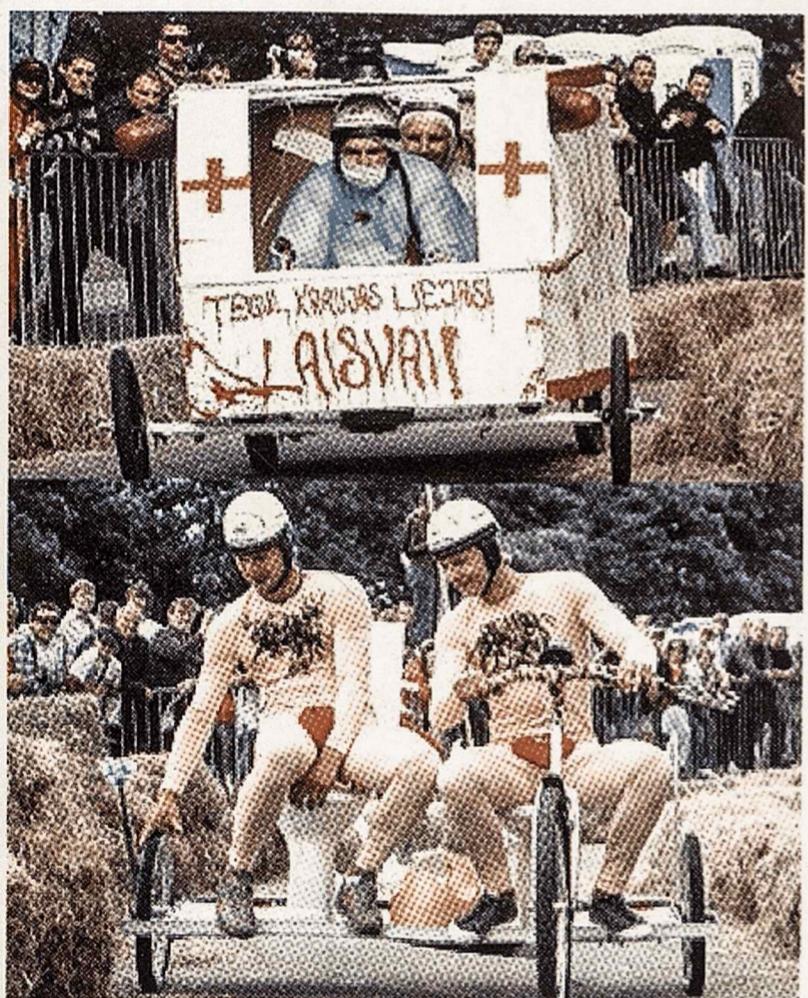
■ Veículos bizarros disputam corrida na Lituânia

Mais de 50 participantes competiram na segunda edição da Soapbox Derby com seus carros feitos em casa na capital do país, Vinius. A originalidade foi o ponto forte da corrida disputada em uma pista de 700 m de comprimento.

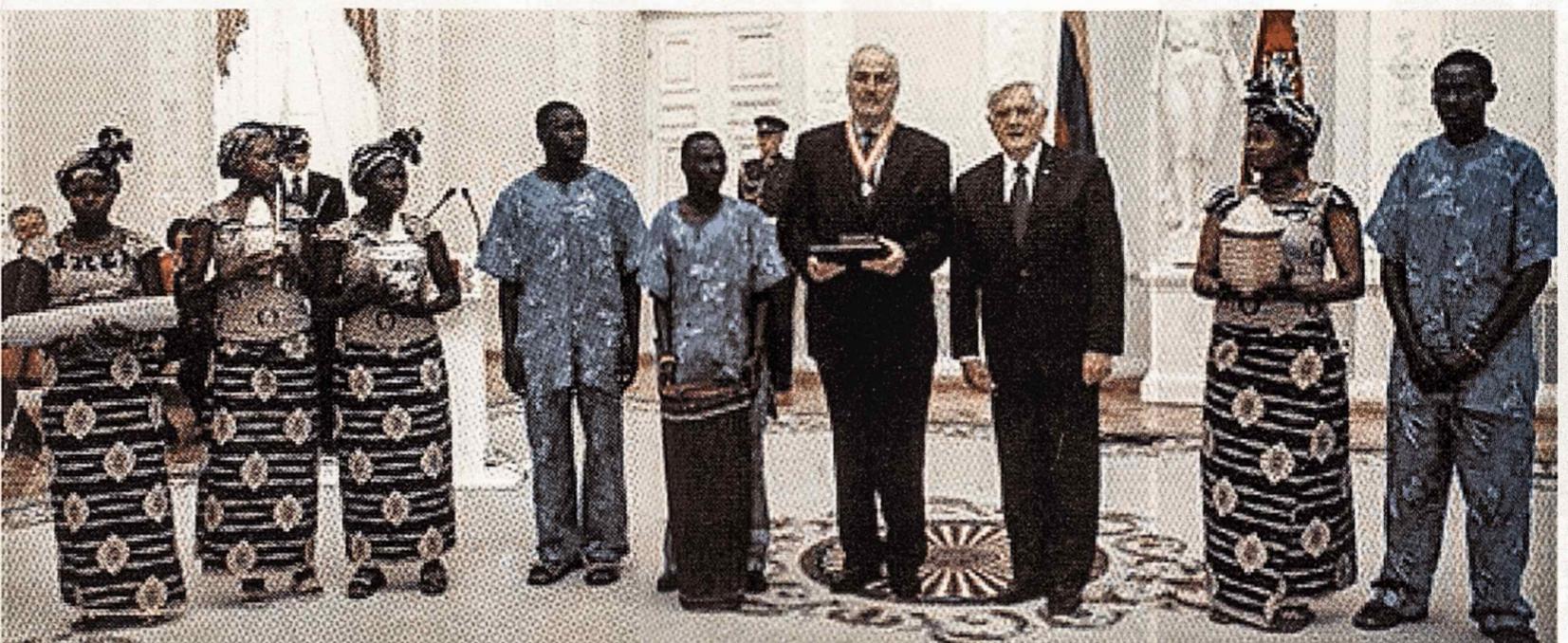
Eles correram contra o tempo com seus veículos que incluíram carros com forma de queijo, imitação de banheiro e caldeirão. Um dos competidores preferiu competir em uma bicicleta de madeira.

Redação Terra

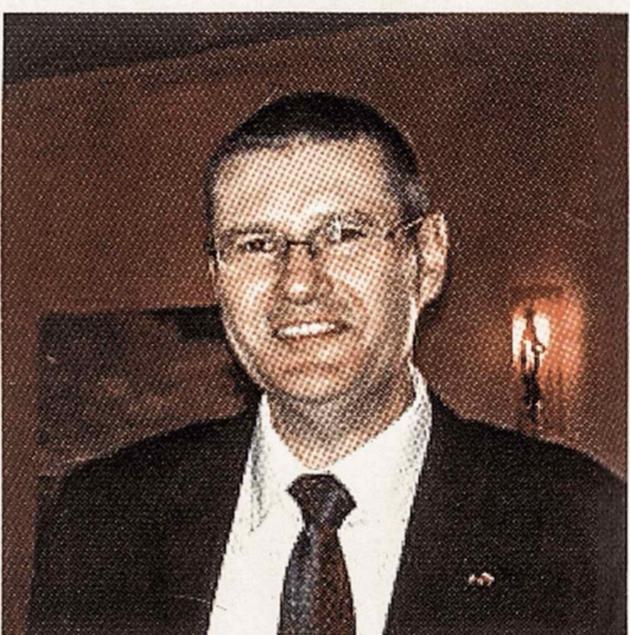

■ Pe. Sulcas recebe homenagem

No começo do mês de julho, pe. Hermann Sulcas foi condecorado pelo Governo da Lituânia com a Cruz da Ordem de Gediminas - Grão Duque da Lituânia. Padre Hermann, recebeu esta merecida homenagem por seu exemplar trabalho missionário em Ruanda.

■ Um lituano na Câmara Municipal

Ivan 22159 - PR

O jovem maestro da Banda da Guarda Civil Metropolitana de São Paulo, descendente de lituanos e alemães, Ivan Zemantauskas Haenzel disputará nestas eleições uma vaga na Câmara Municipal de São Paulo.

Desejando-lhe boa sorte, deixamos expresso o nosso desejo de que ao ocupar uma cadeira naquela Casa trabalhe sempre com o intuito de construir um país melhor para todos os brasileiros.

■ Antigo morador da Vila Zelina

Eugenio Zalandauskas, ex- morador da Vila Zelina, morando atualmente em Belo Horizonte- MG procura por seus antigos amigos e conhecidos do bairro. Entrar em contato através do email zalan@terra.com.br

■ O leitor escreve:

"Como cidadão lituano, transmito meus pesares pelo falecimento do Padre José (Juozas Seskevicius), símbolo do povo Lituano no Brasil e que tanto lutou por nossa cultura!"

*Salim Augusto Amed Ali
(filho de Maria Medziukevicius Amed Ali).*

"Foi com grande tristeza que soubemos do passamento do Padre José. Entretanto, sua vida e exemplo de luta pelo povo lituano no Brasil enobrece a todos nós."

*Maria Priscila Barro; André Filipe Barro,
Alessandra T. Barro\descendentes de
Magdalena Medziukevicius).*

"A vida dos santos é para ser lida, meditada e seus exemplos imitados. Padre José foi uma dessas pessoas que dedicou a Deus todo o seu trabalho, sua conquistas e realizações. Que o exemplo de sua vida nos motive a servir mais a Deus de todo o nosso coração."

Ana Paula Tatarunas Di Giorno

*Reúna sua família e amigos e venha se divertir
participando do tradicional*

Almoço do dia dos Pais na Sajunga

*DATA: 17/08 - Horário: 13 horas
Local: Rua Lituânia, 67 – Mooca - SP*

Reservas: 5062-3224 e 2341-3542

Priešingybės II

(Illiustracijos iš N. Rosma. Mano pirmoji knyga. 1999)

Užduotis. Įrašykite naujai išmoktus žodius - priešingybes.

1. Petras laimėjo rungtynes ir jisai yra labai _____. Saulius pralaimėjo ir yra _____.
2. _____ mašinos važiuoja labai _____, o _____ mašinos važiuoja labai _____.
3. Mano sijonas buvo _____. Mama jį išplovė ir dabar jisai yra _____.
4. Tėvelis ant stalo padejo _____ lėkštę braškių. Jonukas jas visas suvalgė ir dabar lėkštė yra _____.
5. Banginis yra _____, o ungurys yra _____.

TAREFA. Escreva as novas palavras estudadas e seus opostos.

1. Petras ganhou a competição e ele está muito _____. Saulius perdeu e está _____.
2. _____ carros andam muito _____, e _____ carros andam muito _____.
3. Minha saia estava _____. Minha mãe lavou-a e agora ela está _____.
4. O papai colocou na mesa um prato _____ de morangos. Jonukas comeu todos eles e agora o prato está _____.
5. A baleia é _____, e a enguia é _____.

Karališkas tortas su braškėmis

6 kiaušiniai
200 g cukraus
455 g miltų
1 kg gretinės
1,2 kg braškių
4 šaukštai želatinos
400 g gretinėlės
4 mėtų lapeliai

Biskvitui:

6 kiaušiniai, 200 g cukraus, 200 g miltų.

Pertepimui:

1 kg gretinės, 1 kg braškių,
4 šaukštai želatinos, 1 stiklinė cukraus.

Papuošimui:

400 g gretinėlės, 3 šaukštai cukraus,
1 pakelis gretinėlės standiklio, 12
braškių, 4 šaukštai biskvito trupinių, 4
mėtų lapeliai.

Saldžių lazdelių torto šonams.

I tortinę formą įklojame biskvito lakštą, ant jos sudedame pusę supjaustytyų braškių ir užpilame pusę gretinės masės. Uždengiame Iš biskvitui skirtų produktų paruošiame tešlą ir iškepame 3 lakštus.

Gretinę sumaišome su 0,5 kg pertrintu braškių, cukrumi ir nedideliai vandens kiekyje išbrinkinta ir ištirpinta želatina. Likusias braškes supjaustumėme puselėmis. antru lakštu. Sudedame likusias uogas bei supilame gretinės masę. Uždengė trečiu lakštu 1 val. laikome šaltai. Iš tortinės formos išimtą tortą aptepame su gretinėlės standikliu sumaišyta plakta pasaldinta gretinėle.

Šonus apdedame saldžiomis lazdelėmis, o viršų puošiame biskvito trupiniais, braškių puselėmis, likusios gretinėlės bokšteliiais ir mėtų lapeliais.

Torta Real com morangos

Ingredientes:

6 ovos, 200 gr de açúcar
455 gr de farinha
1 kg de creme de leite
1,2 kg de morangos
4 colheres (sopa) de pó de gelatina
400 gr de creme de leite fresco
4 folhas de hortelã

Massa:

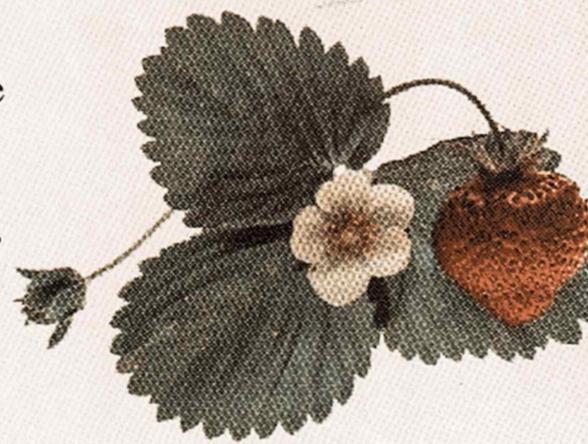
6 ovos, 200 gr de açúcar, 200 gr de farinha

Recheio:

1 kg de creme de leite de latinha, 1,2 kg de morangos
4 colheres (sopa) de gelatina em pó, 1 copo de açúcar

Para enfeitar:

400 gr de creme de leite fresco, 3 colheres (sopa) de açúcar
12 morangos, 4 colheres (sopa) de biscoitos triturados
4 folhinhas de hortelã
Biscoitos doces (bisquits) para as laterais da torta

Bolo de batata com ricota

2 kg de batata
200 gr de manteiga ou margarina
3 ovos
500gr de ricota
Sal
Gordura para untar a forma
1 ramo de hortelã (menta)

Descascar as batatas e ralar bem miudinho. Transferir para uma peneira e deixar por uma hora para que escorra o suco. Depois despejar a manteiga quente, acrescentar 2 ovos, salgar moderadamente e misturar bem. Colocar 1 ovo na ricota, salgar um pouco acrescentar a hortelã bem picada e misturar. Numa forma funda untada com gordura colocar uma camada de batata ralada, sobre ela uma camada de ricota e novamente uma camada de ricota. Assar em forno quente por mais ou menos 1h30. Servir tão logo esteja assada com creme de leite, creme de leite azedo ou coalhada.

Bulvių "boba" su varške

2 kg bulvių
200 g sviesto arba margarino
3 kiaušiniai
500 g varškės
druskos
tauukų formai ištepti
šviežio peletrūno arba métos šakelė
(Peletrūnas)

Bulves nuskusti, nuplauti ir smulkiai sutarkuoti.

Perdėti ant sietelio ir palikti valandėlei, kad nuvarvėtų sultys, po to užpilti karštu išlydytu sviestu, įmušti 2 kiaušinius, pasūdyti ir gerai išmaišyti.

I varškę įmušti kiaušinį, šiek tiek pasūdyti, įberti smulkiai sukapotus peletrūno arba métos lapelius. Išmaišyti.

Taukais išteptą gilesnę formą sudėti sluoksnį sutarkuotų bulvių, ant jo - varškės sluoksnį ir vėl bulvių sluoksnį.

Kepti karštoje orkaitėje apie 1,5 val. Patiekti tuoju pat iškepus su gretinės padažu arba rūgščia gretine.

TALENTO
MODA MINAS

R. José Paulino, 56 - Tel: (11) 3331.1410 - 3361.5320

R. Silva Pinto, 247 - Tel: (11) 3331.9216 - 3331.8936

www.talentomoda.com.br

ALP(LKA)1815

2008, Nr. 7

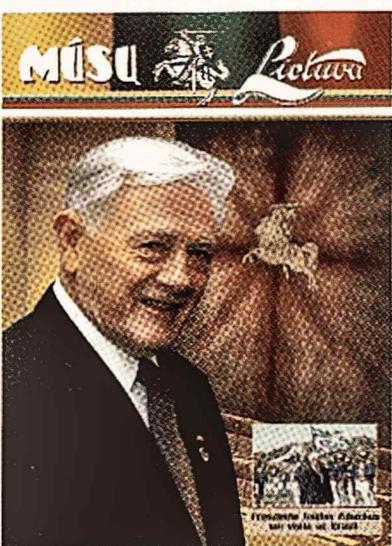
Mūsų Lietuva

O melhor presente
para todos os momentos.

Užsakykite Mūsų Lietuvą
giminėms, draugams,

pažistamiems.

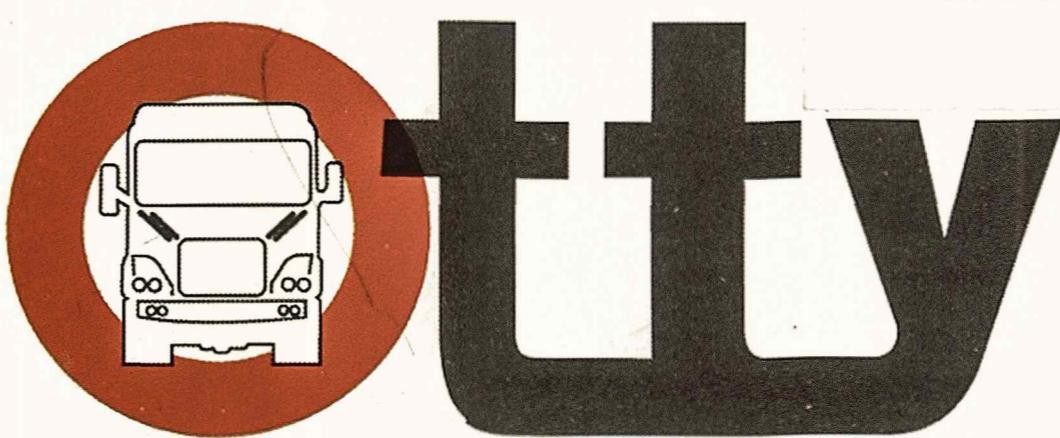
Šią brangią dovaną
jie prisimins visus metus.

Assine:

Tel.: 11 2341-3542

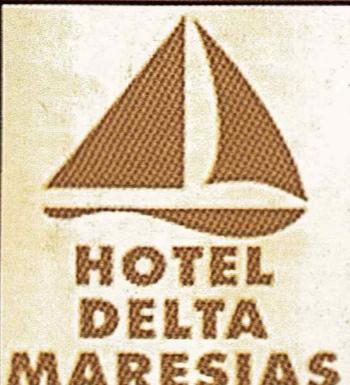
Um Ótimo
Presente

BOMBAS INJETORAS

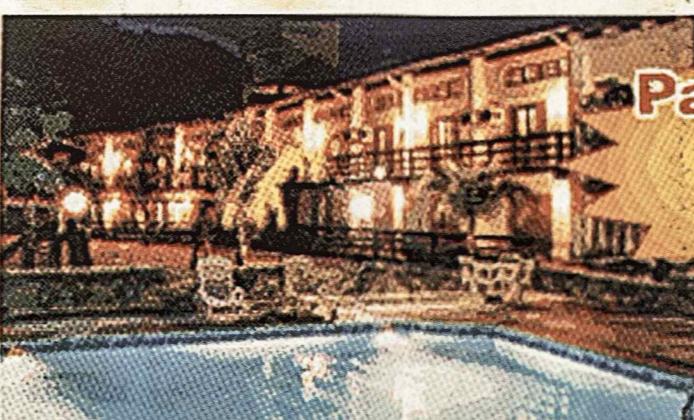
Tel.: (21) 2677-7900

Av. Jornalista Moacir Padilha, 230 - Parte - Jd. Primavera
Dq. de Caxias - Rio de Janeiro - e-mail: ottpecas@ottpecas.com.br

HOTEL
DELTA
MARESIAS

A SUA PRAIA É AQUI!

Pacotes de Fériados
Pagamento em
até 6x s/ Juros

Incluso café da
manhã completo

www.delta-maresias.com.br

55 (12) 3865-6197 - 55 (11) 4208-2641

FARMA

PIZZ

EM SAÚDE E BELEZA

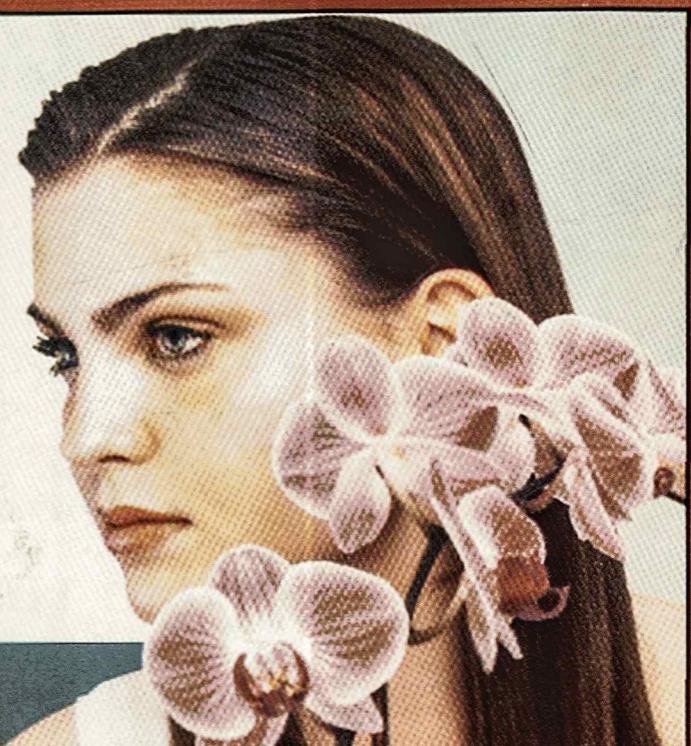

"Verta apsilankyt
ir susipažinti."

Disque Entrega

Tel.: (11) 2346-2003

Av. Zelina, nº 709 - Vila Zelina - São Paulo

TUMKUS

MATERIAIS PARA CONSTRUÇÃO

TUMKUS
43
Anos

E-mail: tumkus@tumkus.com.br

Televendas - 2024-6550